

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ)

ಸ್ವಲ್ಪ ಗಲಾಟೆಯಾಯಿತು. ಆರ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಸಂಘದ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಮತ್ತು ರೋಕಲ್ ಗೊಂಡಾಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮನೀಡಿಯಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಎಸೆದರು. ಎರಡು ಮನೀಡಿಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲಾಯಿತು. ಪಂಕಾ ಮನೀಡಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಒಂದು ತಂಬಾಕದ ಅಂಗಡಿ, ಒಂದು ಸ್ಟೇಷನರಿ ಅಂಗಡಿ, ಒಂದು ಸೈಕಲ್ ಅಂಗಡಿ, ಒಂದು ದರ್ಜಿ ಅಂಗಡಿ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮುಸಲ್ಮಾನರವರದಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾನಿ ತಗಲಿದೆ. ಅಂಗಡಿಗಳೆಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ 20 ಚಾಂಗಾಗಳನ್ನು ಸುಡಲಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲವನ್ನೂ ತಡೆ ಗಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಜನರನ್ನು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆಮಾಡಲು ಪೊಲೀಸರು ಗೋಳಿಬಾರುಮಾಡಿ ದರು. ಆ ರೀತಿ ಗೋಳಿಬಾರುಮಾಡಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಗಾಯವಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರು ಆರ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಹುಡುಗರಿಗೂ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಗುಂಡಿನೆಲೆ ತಗಲಿತು. ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಹುಡುಗನು ಗುಂಡಿನೆಲೆಯಿಂದ ಸತ್ತುಹೋದನು. ಇದಲ್ಲದೆ 25 ಜನರಿಗೆ ಗಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಮೂರು ಮಂದಿ ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಮತ್ತು 12 ಮಂದಿ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗೆ ಗಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಇದಾದನಂತರ ಕರ್ಪೂರ್ ಆರ್ಟ್ ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೊಂದಲವಾಗಬಾರದೆಂದು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪೊಲೀಸರ ಕೋಡು 144ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರಲಾಯಿತು. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಂದು ಹದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಯಾವ ತರಹ ಗಲಾಟೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಗೊಂದಲವಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಬೆಂಕಿಶಾಮಕ ದಳದ ಇಂಜಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿದರು. 100 ಜನ ಪೊಲೀಸ್ ಜನರನ್ನು ಬಿಜಾಪುರದಿಂದ ತರಿಸಿದರಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನೆ ಬಿಜಾಪುರದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಏನೇನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ತಕ್ಕ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇಂತಹ ತೊಂದರೆ ಬಿಜಾಪುರ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಗದೇ ಇರ ವಂತೆ ತಕ್ಕ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬೆಳಗಾವಿನ ನಾರ್ಡರ್‌ರೇಂಜ್ ಡಿ.ಐ.ಜಿ. ಯವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪೊಲೀಸ್ ಬಂದೋಬಸ್ತ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Would you kindly permit me to get a clarification?

Mr. SPEAKER.—There will be a short notice question and at that time the Hon'ble Member will be allowed to put questions. I have allowed the

Chief Minister only to make the statement. Beyond that, I would not allow any Hon'ble Member to make a statement.

2-30 P.M.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—I beg to lay on the Table Notification No. H.D. 1. CEE. 58, dated 21st June 1958, issued under sub-section (1) of section 10 of the Mysore Cinemas (Registration) Act, 1952.

Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—I beg to lay on the Table Notification No. LAW. 31 LGR. 57, dated 29th April 1958, issued under sub-section 15 of the Mysore Legislature Salaries Act, 1956, (Mysore Act 2 of 1957).

MYSORE VILLAGE PANCHAYATS AND LOCAL BOARDS BILL, 1958.*Motion to consider (contd.)*

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಹೊತ್ತು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮನೂಬೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವುದು ನಮಗೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟೇಮಟ್ಟಿಗೆ ದುಃಖವೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ಹೆಚ್ಚು ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದ್ದು, ಮುಂದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬಂದಮೇಲೆರೆಯೂ ಕೂಡ, ಆ ಚಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮನೂಬೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ Extension ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯೇನಾದರೂ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಅದೇ ಗುಣವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೇಜ್‌ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಐದುವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಲ್ಲೇನೋ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಐದುವರ್ಷಕ್ಕೆ ಜಾರಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಐದುವರ್ಷವಂತೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾರೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕುವರ್ಷ ಅದರ ಅವಧಿ, ಐದುವರ್ಷ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಒಟ್ಟು ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ಒಂದೇ ಬೋರ್ಡ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಈ ಮನೂಬೆಯ ಫಲ!! ಈ ಫಲ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಗಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಯುಗಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ.

ಎರಡನೆಯದು ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ. ಎಲ್ಲ ಮುಟ್ಟದಲ್ಲೂ—ಪಂಚಾಯತಿ ಮುಟ್ಟದಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಿದ್ದ ಹಾಗೆ—ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಹೊರಗಡೆ ನೋಡಿದರೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಲೆಕ್ಕಯೂ ಒಂದೆರಡು ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಐದನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ:

“ If for any reason the election results in the return of qualified persons less than the required number then, the Deputy Commissioner shall appoint such number of persons as will make up the required number.....”

ಯಾವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ qualified ಆಗಿರುವ ಉಪೇದ್ಯವಾರರು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಉಳಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವೀಗ ಅನೇಕ ಪಂಚಾಯತಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ qualified ಸದಸ್ಯರು ಸಿಕ್ಕದೆ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆದರ ಫಲವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕಪ್ರಾ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಾವು ಕೇಳಬಹುದು. ಮುಂದೆ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಣ್ಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 20 ಸ್ಥಾನಗಳು ಚುನಾವಣೆಗಿದ್ದರೆ, ಆ 20 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾರ್ಶ್ವವಾರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರದಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಿಟರ್ನಿಂಗ್ ಆಫೀಸರಾದವರು ಚುನಾಯಿತರಾದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ‘qualified ಆಲ್’ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿರುದ್ಧ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾರ್ಶ್ವವಾರ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಹಿಂದಿನ ದಾರಿಯಿಂದ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಈಗ ಏನೇ ಆದರೂ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಬೋರ್ಡುಗಳ ರಚನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಇದೊಂದು ಆಕ್ಷಾಘಿ ಪಂಚಾಯತಿ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವಿರಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅನುಭವವುಳ್ಳವರು ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು Financial Statement ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗೊಂದು ಘಂಟನ್ನೇರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚಾಯತಿ

ಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಘಂಟನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ಎರಡು ಘಂಟಿನಿಂದಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಇನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಳಿಯುವುದೇನು ಎಂಬುದೇನನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾದ್ದೆಷ್ಟು, ತಾವಾಗಿ ಟಾಕ್ಸ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ್ದೆಷ್ಟು—ಇವೆರಡನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳೂ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳೂ ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಎಂಬುದೇನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದರೂ ‘ಅಜ್ಜಮ್ಮನ ಪುರಾಣ’ ದಂತಿದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ಸೆಸ್ ತೆಗೆದು ಆ ಸೆಸ್ ಹಾಕುವುದು, ಆ ಸೆಸ್ ತೆಗೆದು ಈ ಸೆಸ್ ಹಾಕುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸುವಂತೆ ಒಂದು Financial Statement ನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಕ್ಸಚೇಜ್‌ಗೆ ಇದರಿಂದೇನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಭೂ ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 15 ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು, ಒಟ್ಟು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಭೂ ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಶೇಕಡ 15 ಭಾಗದಷ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದು ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಹಂಚಿಕೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಹಂಚಿಕೆಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಯಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಯಾವರೀತಿಯ ಹಂಚಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲದೆ ಆಯಾ ಘಂಡಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಭೂ ಕಂದಾಯದ collection ಆದ ತಕ್ಷಣ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಆಯಾ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ account ಗೆ ಜಮಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದಾಗ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತೋರಿಸಿಬಿಡುವುದು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕಹಿ. ಈ ದಿವಸ ತಾವು ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸಿನ ಸೌಲಭ್ಯ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಆಗಲ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಆಗಲ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಶೇಕಡ 15 ರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸಾಲದು. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟಾದರೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಈ ಹಣ ನೇರವಾಗಿ ಆಯಾ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಅಕೌಂಟ್‌ಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಂದ ಮತ್ತೆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ)

ಇವೊತ್ತಿನದಿವನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರೀತಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯ ವಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮನೆಕಟ್ಟುವ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ಮಾರಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಾವೇ ಯೋಚಿಸಿ. ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು (property) ಮಾರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಸಹ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರದ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಯಾವುದಕ್ಕೇ ಆಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಅನುಮತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಬದಲು ಇಷ್ಟು ಪರಿಮಿತಿಗೆ ವೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬಾಳತಕ್ಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಅನುಮತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು, ಅವು condemn ಆಗಿದ್ದರೂ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಹಿಂದೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿ democratic set-up ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಚಿತ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸ್ವಯಂ ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಚುನಾವಣೆಯಾದ ತಕ್ಷಣ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ಯಾರು ಕರೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಹಳೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರು ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಕರೆಯಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೊದಲನೆಯ ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ಕರೆಯಲು ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರೇ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ? ಎರಡು ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರು ಅಥವಾ ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು. ಈಗಿರುವಂತೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಚುನಾವಣೆಯ ಕೂಡ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ, ರಾಜಕೀಯ ಬಣ್ಣ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು

ಸಂಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ವ ಜನರ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡೆಮೋಕ್ರಸಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಬಣ್ಣ ಬೇಡವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕಾನೂನನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಳಿಗೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ, ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಪೆಡಗಲ್ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಸದಸ್ಯರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. Equal representation in accordance with the population ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪುನರಾವೃತ್ತಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇದು ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯಾಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ರಾಜಕೀಯದ ಮತ್ತೊಂದು ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗುಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯದ ಗುರಿ ಎಲ್ಲಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯದ ಗುರಿ ಇದರಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಿಚಾರವಿದೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಇದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಿಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿರುವವರನ್ನು ನಾಮಕರಣಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇ. ಯಾರನ್ನೋ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಎಂದರೆ ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ non-co-operative ಆಗಿರುವವರನ್ನು ತಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅನುಭವವಿರುವವರು ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಭವವಿದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಅನುಭವವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಇವರ ಅನುಭವದ ವಿಚಾರ ದೇಶಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಚುನಾವಣೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲವು ಮುನ್ಸೀಫ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ

ಲನ್ನು ಯಾರಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ದೆಕ್ಕುಟ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು ಜುಡಿಸಿಯಲ್ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವರೆ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಜುಡಿಸಿಯಲ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ದೆಕ್ಕುಟ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪುಟಾಂತಿ ಚುನಾವಣೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಪೀಲು ಹೂಡಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತಳಹದಿಗೆ ಏಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರವಿದೆ. ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪೇದುವಾರರ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆ ಗುರುತು ಹಾಕತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಮಾತದಾರನು ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಜನರ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆಯೂ X ಗುರುತನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅನುಮಾನ. ನಾನು ಕೆಲವು ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜನರಲ್‌ದಾದಿ ಮೀಟಿಂಗಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಗುರುತುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸೀಲ್ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಒತ್ತಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ಫೋಲಿಂಗ್ ಆಫೀಸರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಹೇಳದಕಡೆ ಇಂಥ ಜನರು ಗುರುತುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಉಪೇದುವಾರರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಗುರುತಿನ ಅಥವಾ ಬಣ್ಣದ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಗೋಲಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿಗಲ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಡಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿಗಲ, ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾತದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾರ್ಡನ್ನು ಅಥವಾ ಗೋಲಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಪಟ್ಟಿಗೆಗೂ ಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ಮಾತವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಆದರೆ ಈಗ ಕ್ಲಾಜ್ ಬೈ ಕ್ಲಾಜ್ ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವಂಥ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲ. ಇದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಬಂದ ನಂತರ.....

Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—Unfortunately that is what you have done. I wish you had confined yourself only to the general principles.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನಾನು ಕ್ಲಾಜ್ ಬೈ ಕ್ಲಾಜ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಪದಗಳ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಾನಿನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಅಗತ್ಯ ಮುಂದೆ ಬರಲಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್ (ಪುತ್ತೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ

ಗಳ ಕರಡು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡಲು ನಾನೀಗ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯವಾಗಿ ಮನೂವೆಯ ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿಯ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಐದನೆಯ ಒಳ-ಪ್ರಕರಣದ ಎರಡನೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:—“ಅಂಥ ಯಾವುದಾದರೂ ಪಂಚಾಯತಿ ಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಮಾನರಾಗಿಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಲ್ಪಡಬಹುದೋ, ಅಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ದಾಮಾಪಾ ಪ್ರಮಾಣದ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾನರಾಗಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು” ಎಂದು. ಹೀಗೆ ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳೆಂದು ಬಂದಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅನುಸೂಚಿತ ಪಂಗಡವೆಂಬ ಶಬ್ದವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳಾವುವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ (36)ರಲ್ಲಿ—“ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳೆಂದರೆ, ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ 1950ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಸಂವಿಧಾನದ (ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ) ಹುಕುಮಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು 1950ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಸಂವಿಧಾನದ (ಅನುಸೂಚಿತ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೆ) (ಟೈಬ್ಲ್‌ಗೆ) ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ) ಹುಕುಮಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಸೂಚಿತ ಪಂಗಡಗಳು ಎಂದು ಅರ್ಥ” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಎಂದರೆ 1950ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ‘ಟೈಬ್ಲ್‌’ನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಟೈಬ್ಲ್‌ಗೆ ಸೇರುವಂಥ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವೊಂದು ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲಿರತಕ್ಕ ಜಾತಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಇವೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಪೂರ್ಣವಾದ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪಟ್ಟಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳೆಂದರೆ—ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿರುವಂಥ (1) ಅಡಿಯಾ (2) ಅರಂದವ್ (3) ಇರುಳ (4) ಕದರ (5) ಕಮ್ಮಾರ (6) ಕೊರಗ (7) ಕುಡಿಯಾಯಾ ಮಲೆ ಕುಡಿಯು ಮತ್ತು ಮರಾಟ ಇತ್ಯಾದಿ (ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ) ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳು ಸೇರಿಲ್ಲ. ಮರಾಟ ಜನರು ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಇವರುಗಳನ್ನು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ಆ 1950ನೆಯ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳೆಂದರೆ—ಅನುಸೂಚಿತ ಪಂಗಡಗಳೆಂಬ ಅರ್ಥ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಮನೂವೆಯ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ—12, 30, 61, 144 ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅನುಸೂಚಿತ ಪಂಗಡಗಳೆಂದು ನಾವೀಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಟೈಬ್ಲ್‌ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಜನ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಈ ಪಂಗಡಗಳ ವರು ಇಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಜನರು ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲೇ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್)

ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕಿಂತ ಒಳ ನಾಡು ಅಥವಾ ಮರನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಪುತ್ತೂರು, ಉಡುಪಿ, ಬೆಳ್ಳಂಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಕೆಲಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಜನನಂಜೆಯ ಮೂರನೆ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಒಟ್ಟು ಜನನಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟೂ ಇವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಜನಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡದಿರುವುದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಅದುದರಿಂದ ಯಾವಯಾವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾನಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲದಷ್ಟೋ ಟ್ರೈಬ್‌ಗಳ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ ಮೀಸಲಾಗಿದಿನಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ—ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಬಾಸಗಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ಎಂದರೆ ಎಲಮೆಂಟರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಇದೇ ರೀತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೂ ಬಾಸಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ನನ್ನ ಸೂಚನೆಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಊರಿನ ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ತರರ ವಿನಾ ಲೋಕವಿಚಾರ ತಿಳಿದವರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾದರೋ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದವರೂ-ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವುದಕ್ಕೊಂದು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅವರೂ ಸಹ ನೆರವಾಗಿ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬಂಡಿತ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲ ತತ್ವಕ್ಕೇ ತೀರ ವಿರೋಧವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಭೀನರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನ್ನು ಕಡೆಯದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮನೂದೆಯ 12ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ 11ನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಅನರ್ಹತೆಯ ವಿಚಾರ ಕುರಿತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸದಸ್ಯನಾಗತಕ್ಕವನು ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡದವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನು ಅನರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೊಳಪಟ್ಟ ಯಾವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕಾಗಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಅಂಥವನಿಗೂ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹೀಗೆ ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.
Mr. SPEAKER.—The House will adjourn and meet half an hour hence.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಈಗ ಮನೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಭಾ ಭವನ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಂಪಿಸಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಿಗಿಲಾಗಿದೆ. ಡಾ|| ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ (ಹೊಸಪೇಟೆ).—ನೀವು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆಯಿತೇ! (ನಗು!) ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನನಗೂ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಅನುಭವವಾಯಿತು.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—When I was sitting in the lounge I felt a slight movement under my feet for a fraction of a second and I thought it must have been something else.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಟೀ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸುಮಾರು 3-20 ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ.—ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭೂಮಿ ಗುಡುಗಿತು, ಅದುದರಿಂದ ಹಾಗಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮನೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹೇಗೌಡರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನೋಡೋಣ, ಈಗಲೇ ನಿಂದೆ promise ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಲವಾದ ಇಚ್ಛೆ ನನಗಿದೆ; ನೋಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಇರುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾದರೆ, ನಾನು ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನನಗೆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—It is a question of privilege of this House. Sri B. K. Puttaramiya, a member of this House, says that if the Chair is

going to allow him to speak he will stay. Otherwise.....

Sri T. SUBRAMANYA.—May I intervene, Sir? On all these matters we need not spend time. If there is time he will have a chance to speak. We may continue the debate.

Mr. SPEAKER.—That is what I say, If he wants to speak now alone, I cannot help it.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣ ಬೆಳಗೊಳ).—ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂದೆ ಹೊಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂದೆ ಮೂರನೆಯ ಸಲ ಈಗ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ 1952 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲ ಆಕ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಆಗ ರೂಲ್ಸ್ ರಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ 1958ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ, ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂದೆ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮನೂದೆಯ ಕೆಲವು ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನಡೆ ಇದೆ. ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸದಸ್ಯರು ಕೊಡುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಈ ಮನೂದೆ ಪುನಃ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುವಾಗ ಇರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

28ನೆಯ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್‌ಪಂಚ್ ಮತ್ತು ಉಪ-ಸರ್‌ಪಂಚ್ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಧೇರ್ಮನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅದು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಸರ್‌ಪಂಚ್ ಎಂಬ ಪದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದೋ, ಹಳಗನ್ನಡದ ಅಥವಾ ಹೊಸಕನ್ನಡದ ಪದವೋ ತಿಳಿಯದು; ಅದು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿರುವುದು. ಸರ್‌ಪಂಚ್ ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣಾಟಕದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕರ್ಣಾಟಕದ ಐದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಅದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಧೇರ್ಮನ್ ಎಂಬ ಪದ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸರ್‌ಪಂಚ್, ಉಪ-ಸರ್‌ಪಂಚ್ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಧೇರ್ಮನ್, ಡೆಪ್ಯುಟಿ-ಧೇರ್ಮನ್ ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಎಂದಾಗಲಿ ಕರೆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಗೌರವಯುತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು 28ನೆಯ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪಂಚಾಯಿತಿ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ. ಈ ಮನೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ನೇರವಾದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಕಟ್ಟುವಾಗಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸಮಿತಿ ರಚನೆಯಾದಾಗ ಪಕ್ಷದ ಸರ್ಕಾರ ಆದಳೆ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 24 ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮನೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಗಬಹುದು. ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಜವಾ

ಬ್ದಾರಿಯುತವಾದುದು. ಅದನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧೀನವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಹುದು.

ಅದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಮನೂದೆ ಯಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಾಸೀಲ್‌ದಾರರಿಗೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ; ಆದಿಟ್ ವಿಚಾರ, ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರ ಅವರೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಗ್ರಾಮಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಧಿಗಳೊಡನೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾಸೀಲ್‌ದಾರರಿಗಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದಾದರೆ ಮುಂದೆ ತಾಸೀಲ್‌ದಾರರಿಗೇನು ಕೆಲಸವಿರುತ್ತದೆ? ವಸೂಲಿ ವಿಚಾರ, ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರ ಮುಂತಾದವನ್ನು, ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಾಸೀಲ್‌ದಾರರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವೇ ನಿರುತ್ತದೆ? ಈಗ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೆಲಸವೇನು ತಾಸೀಲ್‌ದಾರರಿಗೆ ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆಯೋ, ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೇನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

1952ರ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಾಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡುವಾಗ ಯಾವರೀತಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಕ್ರಾಯ ಹಾಕಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವಯಾವುದರಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲ. 48ನೆಯ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಾಯನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿ ವಿಧಿಸಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥವುಗಳಮೇಲೆ ಆಕ್ರಾಯ ವಿಧಿಸಬಹುದೆಂದು ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದೇರೀತಿ ತಪಶೀಲಾಗಿ ಯಾವಯಾವುದರಮೇಲೆ ಆಕ್ರಾಯ ಹಾಕಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಆಮೇರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಪಶೀಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಯಾವುದರಮೇಲೆ ಹಾಕಬಹುದೆಂಬುದು ನಮೂದಾಗಿಲ್ಲ. 1952ರ ಆಕ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮನೆ, ಕಸಬು, ನಿವೇಶನ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ದೀಪದ ಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಡಕಮಾಡಿ ನೀರಿನ ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ದೀಪದ ತೆರಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನೂ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದೆ; ಆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಮುಂದಾದರೂ ದೀಪದ ಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸಿದಾಗ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಮರೆತಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ನಮೂದಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. 1928ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಧೇರ್ಮನ್‌ರಿಗೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳಿದ್ದುವು, 300 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಪವರ್ ಇತ್ತು. 1952ರಲ್ಲಿ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ)

ಆದರೆ ಎಸ್ಸಿ.ಮೇಟ್ ಇಲ್ಲದೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಡ್ರಾ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು. ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪನ್ನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಡ್ರಾ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವಿಡಬೇಕೆಂದು ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಮೂದಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೋಬಳಿ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಆದಾಯ ಸುಮಾರು 70-80 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗಿದೆ. ಹಣ ಡ್ರಾ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರಾಸರಬರಾಯಿ, ಎಮ್.ಜಿ.ಸಿ. ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು. ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತೊಂದರೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಯಾವರೀತಿ ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಬೇಕು. 500 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಆದರೂ ಡ್ರಾ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸೂಕ್ತವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಈಗ ಅಧಿಕಾರ ಕಡಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ತಾಸಿಲ್ದಾರರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುವುದರಿಂದ ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಎಸ್ಸಿ.ಬಿ.ಪಿ.ಮೆಂಟ್ ಖರ್ಚು ಇರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಡ್ರಾ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದರಿಂದ ಅದರಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹಾಗೆ ಅವಕಾಶವಿರದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಹಣದ ಲಿಮಿಟ್ 500 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಇಲೆಕ್ಷನ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿರುವ ನಿಬಂಧನೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲೆಕ್ಷನ್‌ಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಯಾವರೀತಿ ಇಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ 1952ನೆಯ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ರೂಲ್ಸ್ ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಲೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಉಮೇದುದಾರನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿದರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಗೌರವಸ್ಥರಾದ ಸದಸ್ಯರು ಬಂದು ಸೇವೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ತಮ್ಮ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಅಮೇಲೆ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯ ತರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದು ಇದೆ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಮೂರನೆಯ ಎರಡುಭಾಗ ಸದಸ್ಯರ ಒಂಬಲವಿರಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಇರದೆ ನೇರವಾದ ಚುನಾವಣೆ ಇದ್ದರೆ ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರಬಹುದು ಎಂಬ ನಿಯಮ ಸೇರಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಐದು ಜನರ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನಾಮಿನೇಷನ್‌ನಿಂದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ? ನಾಮಿನೇಷನ್ ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ಅನೇಕಸಾರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಾಯಕರುಗಳೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನವರೇ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ನೇರವಾದ ಇಲೆಕ್ಷನ್ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ indirect election ಇದೆ ಎಂದು ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ತಾಫಾ ಮತದಾನ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅನೇಕ ಜನರು ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇರುವವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಒಬ್ಬ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುವುದು. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಬಂದು ಸೀಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ವಿನಾಕಾರಣವಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈಗ ಮಾಡಲಾಗಿರುವ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಕಾನನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ತೆಗೆದುಕಾಕಿ ಹೋಬಳಿ ಕಾನನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಹೋಬಳಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಹೋಬಳಿ ಕಾನನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಒಬ್ಬರುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೆಂಬರುಗಳು indirect election ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 1947 ರಿಂದ ಚುನಾವಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಆರ್ಟಿಕ್ಲೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರು ಇಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಬಡಜನರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳು ನಾಶವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ನೇರವಾಗಿ ಇಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗುವಂತೆ ಹೋಬಳಿ ಕಾನನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪವರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲಮಾಡಬೇಕು. ತಹಶೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವವಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ರದ್ದುಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ನಿಬಂಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವು

ಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಯಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

4 P. M.

ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಖಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಇಂತಹವರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದುಪಕ್ಷ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಸಂತೋಷ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ವಾದ ಸಲಹೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೈಯರ್ ಸರ್ಕಲ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಜನಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ, ನೇರವಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಮೆಂಬರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವರು ಈ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರ ದವರಲ್ಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಸಂತೋಷ. ಅದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಅಡಕಮಾಡಬೇಕು. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಯಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಡಕಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ತಾಂಬ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಬರಿ ಆಡ್ವೈಸರಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಯರ್ question ಏನೂ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಯರ್ ಏಡ್ ಏನು? ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಅದರ ವೇಲರ ಇರತಕ್ಕ ಆಸ್ತಿಗಳು, ಮುಖ್ಯವಾದ ರಸ್ತೆಗಳು ಇವುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಯಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತು ಫೈನಾನ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಏಡ್ ಇವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬರಿ ಆಡ್ವೈಸರಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಟಿ.ಎ. ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವಾದರೂ ಏನು? ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇನು? ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ರೋಪ ಹೊಲಿಸಿ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಇವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಏನು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತ ರಷ್ಟು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಗೂ ರೆವೆನ್ಯೂ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತು ಏಕ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ನೀವು ಯಾವರೀತಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಫಂಡ್ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರೋ ಆ ರೀತಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗೋಲ್ಡನ್ ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ನಮಗೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೆಲ್ಯುಲರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಹಣಕಾಸು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

Sri T. SUBRAMANYA.—I have a suggestion to make to the Chair. If

Hon'ble Members have got new suggestions to make, I keep an open mind. I receive them with very great thanks. But repetition of the same idea may kindly be avoided.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Minister is quite correct. If there is any new idea, it may be placed. Otherwise, what is the use of covering the same ground?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಕೆಲವು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೆ ಸುಂಕವನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಸಂತೆಸುಂಕವನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ವಿಲೇಜ್ ಫಂಡ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೆ ಸೇರುತ್ತದೆಯೋ ಆಯಾ ಸಂತೆಯ ಉತ್ಪನ್ನವು ಆಯಾ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೇ ಸೇರುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ|| ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ.—Mr. Speaker, ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆ ಇನ್ನೂ ಇದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಶ್ರೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಈಗಲಾದರೂ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ಆಗದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಆದವು. ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಚುನಾವಣೆ ಆಗದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ. ಎಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವೆವೋ ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವರು ಕೈ ಎತ್ತಿ ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅನಾ ಹುತ ಬಹಳ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಗುಪ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಜರುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಇದು ಒಂದು ಮುಂದಾದ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾವು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಇನ್ನಿತರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದವು ಎಂದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರದ್ದು ಮಾಡುವುದು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ರಿವೈವ್ ಮಾಡುವುದು. ಇದು ಎಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸಾದವರು ಕೆಲವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಮದರಾಸಿನಿಂದ ಬಂದವರಿಗಂತೂ ಜ್ಞಾಪಕ ಇರಬಹುದು. ನಾವು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪೂರೈಕೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಡಿವಿಜನ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆ ತರುವಾಯ ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಎಂದು ಮಾಡಿದೆವು ಆ ತರುವಾಯ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಎಂದು ಮಾಡಿದೆವು.

(ಡಾ|| ಆರ್. ತಾಗವಗೌಡ)

ಆ ತರುವಾಯ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಮತ್ತೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅಧಿಕಾರ ಜರುಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಷ್ಟಗಳು ಇವೆ. ಅವನ್ನು ನಾವು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮದರಾಸು, ಮುಂಬೈ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದಂಥ ಅನುಭವದಿಂದ ಆ ಅನಾನುಕೂಲಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಅವು ಮತ್ತೆ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕಷ್ಟ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿತ್ತು? ಎಂದರೆ ನಾನು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಗ್ರಾಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸ್ವಕರ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. 1932-34ನೆಯ ಇಸವಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೊಸಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಗ್ರಾಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಧದಾರಿ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನರ್ಧದಾರಿ ಸ್ವಕರ್ ಮತ್ತು ಕಾಲುವಡಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿನ ಅನುಕೂಲತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡ 15 ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರೆವಿನ್ಯೂ ವರಮಾನವನ್ನು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಮೂದುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆ ಒಳವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಭೂಕಂದಾಯ ಎಕರೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅಣಿ ಸಹಾ ಉಂಟು. ಹೀಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಲಿ ಅದರಿಂದ ವರಮಾನ ಬರುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪೂರೈದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, "To him that hath shall be given, from him that hath not shall be taken" ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ವರಮಾನ ಕಡಮೆ ಸಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಿಗೂ ಶೇಕಡ 15 ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ನೆಂಡೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರೋಡಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಆದರೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಾನು ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಡೀ ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ವರಮಾನ ಶೇಕಡ 15 ರಷ್ಟನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಬಿಟ್ಟರೆ, ರೋಡು ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲದೆ ವರಮಾನ ಕಡಮೆ ಇರುವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಗುವುದು ಎಂದು ನಾನು ಈಗ ಅರಿತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ವಿಧವಾಗಿ ರೋಕರ್ ಸೆನ್ ರೂಪಾಯಿಗೆ 12 ನಯಾ ಪೈಸಾ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ರೈಯಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ 20 ಅಣಿಗಳು ಕಡ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 12ನಯಾ ಪೈಸಾದಷ್ಟು ಹಾಕಿದರೆ, ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಆಯಿತು

ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೇ ಯೋಚನೆಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆದ ಕಾರಣ ನಾವು ಏನು ದುಡ್ಡನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ತಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಅರಿತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರರ್ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಉತ್ತಮ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಏನು ಕಾರಣ ಎಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಸಿಂಗರ್ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ಇದ್ದರೆ ಏನೂ ಕಷ್ಟ ಇಲ್ಲದೆ ಕರೆಪ್ಪ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಆಗ ಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಫಂಡ್ ವಿಷಯ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸ್ವಾಫ್ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಹೆಲ್ಪ್ ಆಫೀಸರು ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಆಫೀಸರು ಇರುತ್ತಾರೆ? ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ತಾವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಕೆಲವು ಪಬ್ಲಿಕ್ ರೋಡ್ಸ್ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಇಂಟರ್ ವಿರೇಡ್ ರೋಡುಗಳೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಲ್ಯಂಗ್ಸ್‌ಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ವರ್ಕ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಫ್ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಸರಿಯಾದ ಸ್ವಾಫ್ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು. 163ನೆಯ ಅರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ honorarium to Taluk Board President ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ರೆಟೋಗೇಡ್ ಸ್ಟೆಪ್ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ಅಥವಾ ಚೇರಮನ್ ಆಗಿ ಆಗಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಂದರೆ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ honorarium ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ನಮ್ಮ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂದಕ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದ್ದರಿಂದ honorarium ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಪ್ರವಾಸದ ಖರ್ಚು ಮತ್ತು out of pocket expenses ಮಾತ್ರ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ಮನೂದಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲನಮೇಲೆ ಎರಡು ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ದಿಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾವು ದಿಲ್ಲಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರೋಕರ್‌ಸೆಲ್ ಗೌರವಂಟ್ ಶಾಖಾಮಂತ್ರಿಗಳು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾರ್ಕರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ರಾಜಕೀಯ ವಿಶ್ವ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ಟಿ ವೈಷಮ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ

ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಖಂಡಿತ. ತಿಳಿಯಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯವೂ ಬೇಡ, ಯಾವ ಜಾತಿಮತ ಭೇದವೂ ಬೇಡ, ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

Section 5 reads thus :

“Subject to the provisions of this Act, a Panchayat shall consist of such number of members, not being less than ten or more than twenty in number, as the Deputy Commissioner may determine, all of whom shall be elected.”

But this is contrary to Section 96, which point the Hon'ble Minister will kindly note. Section 96 says :

“(1) Every Taluk Board shall consist of :

(a) members elected to the general seats and seats reserved for Scheduled Castes, to fill three-fourths of the total number of seats specified under section 95, and :

(b) members nominated by the Government to fill one fourth of the total number of seats specified under section 95.

(2) The members to be nominated under clause (b) of sub-section (1) shall consist of persons having experience of local administration, co-operation or social service.”

ಅವರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪವರ್ಸ್ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಕ್ಟ್‌ನಿಂದ ಏನೂ ಅನುಕೂಲ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾತಿಮತ ಭೇದ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಕೀಳುಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅದು ಬೇಡ.

Sri T. SUBRAMANYA.—That is with reference to Taluk Board.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಜಾತಿ ಭೇದ, ಪಾರ್ಟಿ ವೈಷಮ್ಯ ಭೇದ, ಎಲೆಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ದೊಡ್ಡದುಮಾಡಿ ಪಾರ್ಟಿ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇಡಿ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬಿರ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರಾಗಾಯಿತು ಜಾತಿ ಕುಲ ಮತ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಕೋರ್ಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಜಾತಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಜಾತಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ ಇರುವವನು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ತಪ್ಪಿನಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರಜನ ಇರಬಹುದಾದ ಪಂಚಾಯಿತಿ

ಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕುಕಡೆ ಪೋಲಿಂಗ್ ಬೂತ್ ಮಾಡಿ. ಆಗ ಜಾತಿ, ಕುಲ ಪಾರ್ಟಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಎಕ್ಸ್‌ಪೀರಿಯೆನ್ಸ್‌ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಆಮಲ್ದಾರ್ ಆಗಿಯೂ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿಯೂ ಇದ್ದು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ಪಂಚಾಯಿತಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಎಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಮತ್ತು ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂಡೇಲೇಬರ್ ಮುಖಾಂತರ ಬಹಳ ಅದ್ಭುತ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಿತು. The key note of village improvement work is Monday Labour. ಈಗ ಆ ರೀತಿ ತುಮಕೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 10-15 ಕಡೆ ಕೆಲಸನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಅದನ್ನು ಅನೇಕ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ; ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂಟರ ಪ್ರಕಾರ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಪವರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳ ಪೈಕಿ ಅನೇಕರು ಏಳು ತಿಂಗಳು, ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕುಟುಂಬವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪವರ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ. You give that power to Divisional Commissioner or reserve it to Government.

ಸೆಕ್ಷನ್ 11 ರಲ್ಲಿ (ಬಿ) ಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ :

“If he holds any office of profit under the Government of India or the Government of Mysore or the Government of any other State in India”

According to the decision of the Supreme Court now, the offices of Patels and Shanbhogues are offices of profit. They should not be eligible for membership.

Sri T. SUBRAMANYA.—I agree with that.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಇದರಿಂದ ಪಟ್ಟೇಲರುಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳೇ ಅಪ್ರಿಷಿಯಲ್ಟಿ ಗಳಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಂತಹ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲೇ ಕೂಡದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪಟ್ಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳನ್ನೇ ಮಂಡಲದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—(ಹೆಬ್ಬಾರು) ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪಕ್ಷದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಯವರು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಇವತ್ತು, ಆರವತ್ತು ಜನರಿದ್ದಾರೆ.

Sri T. SUBRAMANYA.—No Patel or Shanbhogue can be a member of any Political party. We are going to enforce it.

Sri G. N. PUTTANNA.—If necessary, I am going to give a list of places where Patels and Shanbhogues are members of the Mandal Congress Party.

Sri T. SUBRAMANYA.—We will be thankful to you.

Sri G. N. PUTTANNA.—I have already written to the Chief Secretary and I have received a reply also. My personal opinion is that no person holding any office should have any political interest.

Mr. SPEAKER.—I do not believe....

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಂತು ಕೊಂಚು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ? ಬೇಕಾದರೆ ರುಜುವಾತನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದು ಸುಳ್ಳಾದರೆ ನನ್ನ ನಾಲಗೆ ಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ಯವರ ಸವಾಲ್‌ನು? ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಯ ಮಂಡಲ ಕಮಿಷನರಲ್ಲಿ ಪಟೇಲ್ ಶಾನ ಭೋಗಿರವ್ವಾರೆಂದು ಅನ್ಯತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಪಟೇಲರು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಸೆಕ್ಷನ್ನು 13 ರಲ್ಲಿ ಅಪೀಲನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಈ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರವರಿಗೆ ಕೊಡಕೂಡದು. ಈ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಉಚಿತ ವಾಗಿದೆ.

In regard to appeals :—it may be given to Civil judges. Do not give the appellate powers to the Deputy Commissioner. It is sinful if any body mixes politics with these elections.

In Clause 23: Who should conduct Elections? Should it be officials or non-officials? In regard to the Election of the Municipal President, it is usually the Deputy Commissioner who conducts the Elections.

ಅನಂತರ ಸೆಕ್ಷನ್ನು 23 ರಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನ ರವರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷ ನರವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ.

ಸೆಕ್ಷನ್ನು 27 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ “ನರಪಂಚ ಮತ್ತು ಉಪನರಪಂಚ” ಎಂದಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಎಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಸೆಕ್ಷನ್ನು 30ರಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇವನ್ನು ಅಫಿಷಿ ಯಲ್ಲುಗಳು ಮಾಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ನಾನ್ ಅಫಿಷಿ ಯಲ್ಲುಗಳು ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಂಡಲಯ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿಯ ಬೇಸಿಸ್ಸಿನ ಮೇಲೂ ಈ ಚುನಾವಣೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಎದರು

ತೊಡರುಗಳಿವೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀ ಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾಯರು ಮಾತನಾ ಡುತ್ತ ಸೆಕ್ಷನ್ನು 49ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಂಚಾಯತಿ ಯವರ ವಶಕ್ಕೆ ಸರ್ವೋದಯದ ಮಾದರಿಯಂತೆ ಕೂಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸರ್ವೋ ದಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಸರ್ವನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಮನೋವೆಯು ಸೆಲೆಕ್ಟ ಕಮಿಟಿ ಯಿಂದ ಪತ್ತೆ ಬರಲಿ. ಆಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ.

If Government lands are transferred to the control of Panchayats, it will be *Sarvanasha* instead of *Sarvodaya*.

Sri G. DUGGAPPA (Chitradurga).—Is it a suggestion that he may be included in the Select Committee?

Sri G. N. PUTTANNA.—No, I am not a man who will beg for any place.

ಸೆಕ್ಷನ್ನು 63ರಲ್ಲಿ ನಿಮಿತ್ತಣದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಗೆ ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಎಂದು ಮಾಡಿ ದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಮಂಡಲಯ ಚೇರ್ಮನ್‌ನಾಗಿರುವವರು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೇ ಸಾಕು. Silence is half-consent. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ. You must give him a definite time.

ಸೆಕ್ಷನ್ನು 63 (ಸಿ) ನಲ್ಲಿ “ವಿತ್‌ಡ್ರಾಯನ್ಸ್” ಎಂದಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು.

(c) Withdrawal of licences.—There should be no power to withdraw licence; otherwise licence may be withdrawn after the construction has started out of malice. There should be no scope for it. Licence once it is granted, should be final. It should not be withdrawn.

Clause 61: Time allotted is too much. One week's time is enough.

Clause 66: *Power of Entry* :—Persons other than member of the community should not be allowed the power of entry. It is very important. I was a Municipal President and I know it. It is said :

“Any member, officer, or servant of a panchayat may enter into or upon any building or land with or without assistantsto make inspection...” ಎಂದಿದೆ.

ಹಿಂದೆ “after sunset or sunrise” ಎಂದಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಯಾವ ಕಾರುಬಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಪಂಚಾ ಯತಿಗೆ ಸೇರಿದ ನೌಕರರು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿಯಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಖಂಡಿತಕೊಡಬೇಡಿ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಅನಾಹುತಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಸೆಕ್ಷನ್ನು 76 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ನಮ್ಮ ದಿವಾನರಾಗಿ ದ್ದಾಗ ದೇಶದ ಉತ್ತಮ ಎರಡರಿಂದ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗಿತ್ತು ; ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಬಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕೇವಲ 60 ರಿಂದ 65 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ತೀರಾ ಕದಮೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈಗ ಸರಕಾರದವರು ಕೂಡ ಗ್ರಾಂಟಿನಿಂದ ಚೀಫ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರು, ಒಬ್ಬ ಒಬ್ಬರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್, ಒಬ್ಬ ಜವಾನರು ಹೀಗೆ ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ “ಅಜ್ಜಿ ದಾರ ನೂತಂದೆಲ್ಲ ಅಜ್ಜನ ಉಡದಾರಕ್ಕೇ ಆಗುತ್ತದೆ” ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇದೇ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಸಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನು (2) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು It leads to tremendous partiality. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಏನು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿರುವವರು ಚೇರ್ಮನ್ ರೀಗಿಂತ್ ಬಹಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಪೆನ್‌ಷನ್ನು ವಗೈರೆ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆಯಾ ಪಂಚಾಯತಿಯವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೇನು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಗೇ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಚೇರ್ಮನ್ ರೀಗಿಂತ್ ಅಧಿಕಾರವೇ ಇದ್ದಂತೆ ಕೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಯುಕ್ತವಾದುದಿಲ್ಲ. If there are no persons available within the Panchayats to work as honorary secretaries then give the place to another person. The Government should not appoint, but the Panchayat should appoint. ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಬಹುದು. ಪಂಚಾಯತಿಗಳವರೇ ನೇಮಕಮಾಡಲಿ. ಹೀಗೆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಒಬ್ಬರು 150-200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ನೇಮಿಸಿ ಅವರ ಪೆನ್‌ಷನ್ನು, ಟಿ.ಎ. ಮತ್ತು ಇತರ ಆಲೋಯನ್ನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದು “ಮೂಗಿಗಿಂತ ಮೂಗುತಿಯೇ ಭಾರ” ಎಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ನು 81 ರಲ್ಲಿ ಚೇರ್ಮನ್ ರೀಗಿಂತ್ ಅಧಿಕಾರವೇ ಇಲ್ಲ.

The Secretary can even dismiss servants from service, but the Chairman has no power. The Chairman is a non-entity. He is an elected member. The person appointed as Secretary has all powers to dismiss a man. The Chair-

man has no power. How can you expect the Chairman to carry on the work !

4-30 P.M.

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 82.—ಇದರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ ಎಂಬುದು ಒಂದು ನಾನು ಅಪಿಷಿಯಲ್ ಬಾಡಿ. ಡೆಮೊಕ್ರಟಿಕ್ ಸೆಜಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಡಿ ಮಾಡಿ, ಪಂಚಾಯತಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಚೀಫ್ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಯಾವ ಧರ್ಮ ! Let them send it to the Chairman of the Taluk Board. Let it be addressed in that way. Let anybody scrutinise it. ಒಬ್ಬ ಅಪಿಷಿಯಲ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂಕಟವಾದ ವಿಷಯ. ಅದನ್ನೇ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಚೇರ್ಮನ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ಆಗ ಗುಮಾಸ್ತರು, ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಸ್ಕ್ಯೂಟಿನೈಜ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಂಚಾಯತಿಯವರ ಚೀಫ್ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರ್ ಅವರಿಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿಗೋಸ್ಕರ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಸರ್ವನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ. ಸುಮಾರು ಹತ್ತು-ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಒಂದು ಪಂಚಾಯತಿ ಲೆಕ್ಕಗಳೂ ಆಡಿಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯತಿ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹತ್ತಾರು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿನ ಸಿಸ್ಟಂ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾಯತಿಯ ಆಡಿಟ್ ಆಫ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯತಿಯು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಆಡಿಟ್ ಆಫ್ ಪಂಚಾಯತಿ ಅಕೌಂಟ್ಸ್‌ನ್ನು ಸ್ಕ್ಯೂಟಿನೈಜ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳ ಕೈಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಯಾವ ಆಫೀಸರು ಟೂರ್ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಯಾವ ಮಂತ್ರಿ ಟೂರ್ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಟಿ.ಎ. ಮತ್ತು ಟಿ.ಬಿ. ಚಾರ್ಜುಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಯಿಂದ ಡ್ರಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಆನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಆಫೀಸರು, ಇಂತಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಂದು ನಾನು ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯತಿ ಲೆಕ್ಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಚೆಕಿಂಗ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಲೆಕ್ಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಪಂಚಾಯತಿ ನಾಶವಾಗಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ. ಈಗಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಂತೆ ಕೂಡಲೆ ಸರಿಪಡಿಸಿ.

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 95 ಮತ್ತು 96ನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಸವಸ್ಯರನ್ನು ನಾಮಕರಣದಮೂಲಕ ನೇಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ಅದು ಬೇಡ. ಅವರಿಗೆ ಪೋಟಿಂಗ್ ಪವರ್ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಆ ರೀತಿ ಪೋಟಿಂಗ್ ಪವರ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

(SRI G. N. PUTTANNA)

ಇದನ್ನು ಬಹಳ ದೂರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 100.—ಪಂಚಾಯತಿ ಚೇರ್ಮನ್ ಅಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನ ವಯಸ್ಸು 25 ವರ್ಷಗಳಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಮನೂದೆಮಾಲ್ಟಿ ನಮೂನಿಸಿದೆ. It has to be raised to 30 years. A man should have some experience.

ಇನ್ನು 112ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ನೋಡಿದರೆ (b)ನಲ್ಲಿ “The President of a Taluk Board shall watch over” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ watch ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು control ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. He must control. The Panchayat Chairman is not a watch dog. He must control the Panchayat's finances and also administration. It is not the Secretary that should control, but the President. He should have all round control, not only watch.

ಇನ್ನು 117ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ‘Functions of the Chief Executive Officer’ ಎಂದು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ‘Functions of the Chairman’ ಎಂದು ಇರಬೇಕು. ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ (7)ನೆಯ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ‘appoint with the approval of the Board’ ಎಂದು ಇರಬೇಕು. ಚೀಫ್ ಆಫ್ ಕ್ಲಾಟಿಕ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಅಪಾಯಿಂಟಂಟ್ ಪವರ್ ಕೊಡಬೇಡಿ. misuse ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. He should not be entrusted with so much of powers. The Chairman must have full powers in these matters. Subject to the recommendation and approval, the Secretary may act. The Chairman should not become a non-entity.

ಇನ್ನು 118ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ (2)ನೆ ಐಟಂನಲ್ಲಿ “The Chief Executive Officer may execute contracts where the amount does not exceed Rs. 500” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ “The Chief Executive Officer subject to the approval of the Chairman may execute.....” ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಿಟಿಂಗ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ದೇಶ ಸೇವೆ ಮಾಡತಕ್ಕವನಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಬಡವನಾದವನು ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಅವನು ನಿಜವಾಗಿ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದರೆ, ಹತ್ತಾರು ಜನರಿಂದ ಒಟುಗಳನ್ನಿ ಗೆದ್ದೇ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡುವವರು ಮುಂದೆಮುಂದೆ ಬರಲಿ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನುಮಾರು ಹತ್ತು-ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಮನೂದೆಗೆ ತಕ್ಕ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡ

ಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಲವಾದರೂ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದರೊಳಗೆ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿ, ಅದರೊಳಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಕರಿಸಿ, ಈ ಮನೂದೆ ಪಾಸ್ ಆಗುವುದರೊಳಗೆ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ‘Mysore Panchayat Act is a model one’ ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನುಗಳಿಸಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಕೀರ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಪ್ಪಕ್ಕರೆ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕಂಥ 1958ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂದೆನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಒಂದೆರಡು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮನೂದೆ ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೇ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಶ್ರೀ ಫಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅವರು ಹಿಂದಿನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು ಎಂದು ನೆನಪಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ತಾವು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಐದು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯದ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ವಿಧವಾದ ಕಾನೂನುಗಳು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. 1956ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಈಗ ನುಮಾ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಈ ಮನೂದೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾನೂನನ್ನು ಬಹಳ ಬೇಗವಾಗಿ, ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಒದ್ದಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಕೂಡ ಬಹು ಭಾಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಆಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ ಪರಿಮಿತಿಯಿರತಕ್ಕ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬಹುದಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವುದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ನಮ್ಮ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ರುತಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಆಡಳಿತ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಕಡಮೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಾಗುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬಚ್ಚಿಗೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ತಾವೇನು ಈ ಮನೂದೆಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಆ ಪಲವನ್ನು ಬಹುಶಃ ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆಯಾ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೂ ಶೇಕಡ 15ರಷ್ಟು ಭೂಕಂದಾಯದ

ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರ 100ಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಭಾಗದಷ್ಟು ತನ್ನ ಭೂಕಂದಾಯದ ಉತ್ತಮಿಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಾನೊಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಡಾ|| ನಾಗನಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ರೀತಿ ಬರೀ ಶೇಕಡ 1 ರಷ್ಟು ಕೊಡುವುದರಿಂದಲೂ ಅವುಗಳ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಉತ್ತಮವಾದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವೇ 126-127ನೆಯ ಕಲಮುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಪಂಚಾಯತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು, ಅರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇದ್ದ ನಾನಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು, ಮಾದರಿಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಅಶಕ್ತತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನೇಕವೇಳೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈಗ ನೀವು ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 15ರಷ್ಟು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಕೊಡುವುದೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ನಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ, ಇಂಟೆಂಟಿವ್, ಎಕ್ಸ್ಟೆನ್ಸಿವ್ ಹಾಗೂ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಏಡ್ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ತಮಗೇನು ಹಣ ಒದಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ 80ರಷ್ಟು ಜನರು ಪಾಸವಾಗಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈಗ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವ ರೀತ್ಯಾ, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಜಾತಿ ಮತ ಭಾವನೆಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು, ಯಾವ ವಿಧವಾದ ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಇರಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಇದನ್ನೇ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾತ್ಯತೀತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಕೋಮು ವಾರು ಭಾವನೆ ಇರುವುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೂತನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ, ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ನೂತನವಾದ ದಾರಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಕೆಲವು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹುಮತದ ತೀರ್ಮಾನದ ಮೇಲೆಯೇ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೂಡ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡದೆ ಮೀಟಿಂಗ್ ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಬಂದು ಅಂಥ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚೇರ್ಮನ್‌ನಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ತಕ್ಕ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇವೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕಡೆ ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇರುವಾಗ, ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಶೇಕಟ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ನೀವಿಲ್ಲ 'ರಾಮರಾಜ್ಯ' ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಜಾತ್ಯತೀತ ಭಾವನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಂಥ ಜನಾಂಗದವರೇ ಹೇಳಲಿ, ತಾವುಗಳು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳವರ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ? ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮಂಜೂರಾದ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಂಟುಗಳಿಂದ ರಸ್ತೆಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಬಾವಿಗಳೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಏನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ಆಗಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಕೋಮುಗಳ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಕುದೇರು ಗ್ರಾಮದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಗೆಂದು 45,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಅಂದಾಜಾ ತಯಾರಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ Protected Water Supply ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ 1,500 ಜನ ಹರಿಜನರಿದ್ದರೂ ಹರಿಜನರ ಬೀದಿಗೆ ಒಂದು ನಲ್ಲಯನ್ನೂ ಹಾಕದೆ ಎಲ್ಲ ಹರಿದರೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯವಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲದೇ ಎಂಬ ನಲ್ಲಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದೆಂದರೆ ಮೇಲೆ ...

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಯಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಕುದೇರಿನಲ್ಲಿ.

Sri T. SUBRAMANYA.—I will have it rectified.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಅಂತೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಕೇವಲ majority decision ಆದರೆ ಸಾಕು, ತಿಂಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಸೇರಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, 20 ಜನರಿರುವ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಬರುವಂತೆ 11 ಜನರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ಒಂಬತ್ತು ಜನರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡದೆ ಮೀಟಿಂಗ್ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು ಮೂರನೆಯ ಎರಡು ಭಾಗದಷ್ಟು ಜನ ಸೇರದಕೊರತು ಮೀಟಿಂಗ್ ನಡೆಸಕೂಡದೆಂದು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪಂಚನ ಅಥವಾ ಸರ್ ಪಂಚನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡದೆ ಇದರ ಅವರಿಗೊಂದು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವಂತಿರಬೇಕೆಂದೂ ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾಮಕರಣ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಹಿಂದುಳಿದ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸತಕ್ಕ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರೇ ಅಲ್ಲದವಾಗ ಇನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೇ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರ ಒತ್ತಡ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದೆ ಅಲ್ಲದೇ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಈ ಸಭೆಗೆ ಮಾಸಲಾಗಿ ಅಲ್ಲದ ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿವರು ಇಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸತಕ್ಕ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಿರು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ)

ತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆಂದು ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಡವಳಿಕೆಗಳೇ ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಡೆಸಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ; ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳತೆ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಡಿಪಾಯದಾತರಿರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ಕಟ್ಟುವೆವು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾರ ಹಿತಕ್ಕೂ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ವಿಸ್ತರಣೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬಾಬುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ 77 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ತಗಲುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ಕಂದಾಯದ ನೂರರಲ್ಲಿ 15 ಭಾಗ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ 1,90,00,000 ರೂಪಾಯಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಅಸೈನ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಾಗಿ 57,52,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು 1,32,48,000. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ, ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಎಕ್ಸ್ಟ್ರಾ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಸೈನ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ 77 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದ ಅದರಲ್ಲೂ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರು ವಾಸಿಸುವ ಬೀದಿಗಳಾಗಲಿ ಉಪ್ಪಾರರು, ಪರಿವಾರರು, ಕುಂಬಾರರು ಮೊದಲಾದ ಜನಾಂಗದವರು ವಾಸಿಸುವ ಬೀದಿಗಳಾಗಲಿ ಬಹಳ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆಯೋ, ಯಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳಕು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು, ಇಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕಮಾಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟು ಹಣದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನೂತನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈ ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ (ಕುಂದಾಪುರ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲು ಕೂಡಲೆ ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಾನು ಬಹಳ ಉದ್ವಿಗ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಭರಣಿ-ಕೃತ್ತಿಕ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಬಿಲ್ಲೋ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಬಂದಿದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಜನ ಹೋರಾಡಿದರು; ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆ ಈ ಮಾನ್ಯ

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಕೂಗಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಒಂದು ದಿವಸ ಫಕ್ಕನೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಾಲ್ಕೈದು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆಯಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಆಗ ಇದ್ದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಹೋಗಿ ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂತು. ಆದರೆ ಈಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೇಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಮಾದರ್ ಬಿಲ್ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದ ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋದರೂ ಸಹ ಆ ಬಿಲ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಕಾದು ಮತ್ತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಿಲ್ ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಏನೇನು ಆಗಲಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

1,500 ರಿಂದ 10,000 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಗ್ರಾಮ ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮಗಳು ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಿರಬಹುದು, ಅದರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 150-200-300 ಇರಬಹುದು, ಅದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟೇ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರಬೇಕೆನ್ನುವುದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 500-1,000-2,000 ಈ ರೀತಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂದು ಯೂನಿಟ್‌ಆಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರಲ್ಲಿ via-media ಎಂದು 1,500 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ. ಆದರೂ ಸಹ ಎರಡು ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಯೂನಿಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂತ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇರುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ನಾನು ಮದರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವನು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡ್ ಚುನಾವಣೆಯು ಗುಪ್ತಮತ ದಾನದ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಕಾನೂನಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಗ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು, ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಫಕ್ಕನೆ ಕೈಎತ್ತುವ ಚುನಾವಣೆ ಎಂದರೆ open election by raising hands ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಬಿರೆಂಗಾ ಬಾದಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಸಮಿನಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಎಳರಲ್ಲಿ:

“7. Election.—(1) The election of members to a Panchayat shall be held on such date as the Deputy Commissioner may appoint in this behalf.

(2) Subject to the Provisions of this Act, such election shall be conducted in the prescribed manner”.

ಎಂದಿದೆ. ಚುನಾವಣೆಯು ಗುಪ್ತಮತದಾನದ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಮದರಾಸು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕೈಎತ್ತುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅರ್ಟಿಕಲ್ 18 ಮತ್ತು 21, ಇವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗುಪ್ತಮತದಾನದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಟಿಕಲ್ 18ರಲ್ಲಿ Maintenance of secrecy of voting ಎಂದರೆ open election ಅಥವಾ ಕೈಎತ್ತುವ ಚುನಾವಣೆ ಇದ್ದರೆ secrecy of ballot ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅರ್ಟಿಕಲ್ 21ರಲ್ಲಿ Removal of ballot papers from polling stations to be an offence ಎಂದರೆ, ಬ್ಯಾಲಟ್ ಪೇಪರ್‌ನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಹೊರಗಡೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೋಲರ್ಟ್ ತಕ್ವೀರು ಎಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗುಪ್ತಮತದಾನವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಏಕೆ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನಹ ಇದೇ ರೀತಿಯು ಕಾಯಿದೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಮೇಜರ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ secret ballot ಎಂತಲೂ ಮೈನರ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ open ballot ಎಂತಲೂ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಮೂಡಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—What was the result ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ.—ರಿಸರ್ಕ್ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Open election ಎಂದರೆ it would be a goonda raj. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಎತ್ತುವ ಚುನಾವಣೆ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲರುವ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲೀಕರು, ಹಣವಂತರು ಅಥವಾ ಗೂಂಡಾಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಮತದಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರು ಮಾತ್ರ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಕೈ ಎತ್ತದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಹೊರಗಡೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಾಲುಎತ್ತುವ ಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಕಾರ್ತಿದರ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಕತ್ತು ಕತ್ತರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ.—ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರದ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಕೈಎತ್ತುವ ಚುನಾವಣಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಡಿ. ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಮದರಾಸು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತೆ ಆಗದೆ ಇರಲು ಏಳನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಎರಡನೆಯ ಸಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ “It shall be by secret ballot” ಎಂದು ಒಂದು phrase ಸೇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವೇ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇರಬಹುದು. ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷವೇ ಆಗಲಿ, ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಆಗಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಅವರಿಗೂ ಆ ರೀತಿಯಾದ ಆಸೆ ಇರಬಹುದು. ಇದು

ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ದು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕರು ದೊಡ್ಡವರು ಅಥವಾ ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿಬಿಡಲು open election ನಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಒಂದು ಸೆಪಿನಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಎತ್ತುವ ಚುನಾವಣೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಇಂಥಾದ್ದು ಬರಬಾರದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವೇ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆ ಪಕ್ಷವೇ ಬರಲಿ, ಯಾರೇ ಬರಲಿ, ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

5 P.M.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ: ಈ ಮನೂವಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಚುನಾವಣೆಯ ತಕಾರು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮುನ್ಸೀಪರಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಕ್ಲಾಜ್ 103ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಉರ್ಜಿತ್ವವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಚುನಾವಣೆಗಳ ತಕಾರುಗಳನ್ನೂ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೇಕೆ ಈ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿವೆಯೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಕೇಸುಗಳೆಲ್ಲ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಸ್ಕಾರ್ಪಾಕಾಪ್‌ನೊಡನೆ ಆರ್ಜಿಗಳ ಮಾದರಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ ಜುಡಿಸಿಯಲ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿ; ಮತ್ತು ಕ್ಲಾಜ್ 103ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ಕ್ಲಾಜ್ (8)ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ.—Appointment of an Administrative Committee or Administrator on failure to elect members of Panchayat ಎಂದು. ಇದೊಂದು ಬಹಳ ಗಂಡಾಂತರದ ರೂಲ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಚುನಾವಣೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನಾಥ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಒದಗುವುದೇ ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಅಂಥ ಗಂಡಾಂತರವೆಲ್ಲಾ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅಂಥ ಅಪರೂಪದ ಸಂದರ್ಭವೊಂದು ಬರಲಿ ಎಂದು ನಾವೇಕೆ ವೃಥಾ ಆಪೇಕ್ಷೆಮಾಡಬೇಕು? ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಒಂದು ಪ್ರಜಾಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭಿಸಿ ಇಲ್ಲಗಾಗಲೇ 10-11 ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಅದರೂ ಸರ್ಕಾರವೇಕೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಅನುಮಾನವನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಿದೆ? ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರಕೊಟ್ಟರೆ ನಾಳೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈಕಳಗಿರತಕ್ಕ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಪುಡಾರಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆಗ ಇದರಿಂದ ಇಂಥ ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಆದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅಂಥಾದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಡಿ. ಏನೋ ಅಂಥ ಅನುಮಾನಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ)

ಎಷ್ಟೋ ಒಂದೆರಡು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರುವಾಗ ಹೀಗೆ ಚುನಾವಣೆ ಆಗದೆ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. There is every chance of mis-using power. ಅಂಥ ಅಡೆದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯ ಬೇಡಿ. ಆದಕಾರಣ ಎಂಟನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯ ನೇಮಕದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಅನೇಕ ವಿತ್ತರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಇರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಮಗಳು ಸೇರಿ ಅದಕ್ಕೊಬ್ಬರಿರಬಹುದು. ಇಂಥವ ರೊಬ್ಬ ರಿರಬೇಕೆಂಬುದೇನೋ ನ್ಯಾಯ. ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಯಾರಾದರೂ ಇರಲೇಬೇಕು. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುಬಗ್ಗುರ್ತು ಹಾಕತಕ್ಕವರೂ ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಹಣದ ವರಮಾನವೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೇನು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ? ಹಾಗೊಂದುವೇಳೆ ಏನಾದರೂ ಉಳಿದರೆ ಆ ಹಣ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಟ್ಯಾಗ್ಲೆಡ್ ಎಕ್ಸೈಸರಿ ಕಮಿಷಿಯವರು ಅವರ ವಂದಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಗ್ಲೆಡ್ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತ ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬರ್ಚನನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಕಾಲದವರೆಗಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಜನರಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೊಫೆಷರ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಬಹಳ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಏನೇ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಟ್ಟರಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳೂ, ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳೂ ಹೋದಮೇಲೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವು ಕಟ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಸಿವಿಲ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ನೂರಕ್ಕೆ 60-70 ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಹಳ ಕಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಪ್ರಜಾಸತ್ಯಾಂತತ್ಯು ಒಂದು 10-11 ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಅವು ಎಷ್ಟೇ ಕಟ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹಾಳುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳೇನೂ ಹಾಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಳೆ ಕಲ್ಲೆಸೆದು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೇ. ಕಾರಣ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೇನೂ ಹಣ ಉಳಿಯದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಟ್ಯಾಗ್ಲೆಡ್ ಸಮಿತಿಯವರೇನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ನಾನೀಗ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿರುವಂತೆಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಂದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡೆಯುವಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಕೊಡುವಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಾದರೆ ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗತಕ್ಕ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಾದರೂ ತಾವು ಪೂರ್ಣಿಯಾಗಿ ಅವರ ಸಂಬಳದ ಬರ್ಚನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಕಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50ರಿಂದ 70ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ಉತ್ತರ ಜನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇಲಾದರೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವೂ ಸಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬರ್ಚನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅವುಗಳು ಉಳಿಯುವುದೇ ದುರ್ಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಕ್ಲಾಜ್ 26ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರವಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ—

“(1) Every Taluk Board shall consist of—

(a) members elected to the general seats and seats reserved for Scheduled Castes, to fill three-fourths of the total number of seats specified under section 95, and

(b) members nominated by the Government to fill one-fourth of the total number of seats specified under section 95.

(2) The members to be nominated under clause (b) of sub-section (1) shall consist of persons having experience of local administration, co-operation or social service.’

ಇದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತೀನವರ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೇನೂ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಅದಿಗಿರುವ ರಹಸ್ಯತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸದಸ್ಯರಿರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ ಭರ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನಾನಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಖಾಸಲಡಲಾಗಿದೆ. ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಎ.ಬಿ.ಸಿ.ಡಿ. ಎಂದು ವಾರ್ಡುಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಾನಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವಾಗ ಅವುಗಳಿಂದ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಮತ್ತೇಕೆತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಈ ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೀರೆಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 20 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿರತಕ್ಕ ಒಂದು

ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಐದು ಜನರನ್ನು ನಾಮಕರಣಮಾಡುವುದೇ? ಹಾಗೆ ನಾಮಕರಣದ ಸೋಗಿನಲ್ಲಾದರೂ ಬರತಕ್ಕ ಆ ಐದು ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ತ್ವರೆಂದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆ ಪಕ್ಷದ ಪುಡಾರಿಗಳೇ ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆ ಜನರೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಗಳಿರುವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಕ್ಷಿನ್ಯ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅಂಥ ಸ್ಪಷ್ಟರ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಉಳ್ಳ ಜನರೂ ನಾಮಕರಣದಿಂದ ಬರತಕ್ಕವರಲ್ಲ ಬಂಡಿತ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಥಾನಗಳು ಮುಂದೆ ಯಾರಾರಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಗಳಿಂದಲಿರುವವರ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಆಪ್ತವರ್ಗದವರು ಇಂಥವರಲ್ಲ ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಅಲ್ಲಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಐದು ಜನರನ್ನು ನಾಮಕರಣಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು. ಅದಕಾರಣ 96ನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನ ಒಳಕ್ಲಾಸ್ (ಬಿ)ಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥ ಸ್ಪಷ್ಟರ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ವರೆನೂ ಅಲ್ಲಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಬರಿಯ ಹೆಸರಿಗೇ ಏನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಈ ಮನೂವೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಇದರ ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಬಂದು ಸಂಶಯವಿದೆ, ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೂಟರೆ ಕಷ್ಟವೇ! ಅಲ್ಲದೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರೂ, ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರೂ ಇರುವ ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂ ನನಗೆ ಸಂಶಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ರವೇಕರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರೂ, ಎಂ. ಎಲ್. ಎ.ಗಳೂ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವ ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಘನತೆಗೆ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರೊಡನೆಯೂ ನಾನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಇದು ನ್ಯಾಯವೆ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಇವೆಲ್ಲ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರು, ತಹಶೀಲ್‌ದಾರರು, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರೂ, ಎಂ. ಎಲ್. ಎ.ಗಳೂ ಇದರ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಬರಿಯ ಘನತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರ ಘನತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರೇ ಇರುವುದು ನ್ಯಾಯವೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬಹುದು ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿದ್ದರೂ ಕೆಲಸ

ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೆ ಅವರನ್ನೇ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಭೆಯು ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಮನೂವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ರಾಹುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂವೆ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮನೂವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದು 'ನಾಮಿನೇಷನ್' ವಿಷಯ. 1958ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯವರು ತಾಲ್ಲೂಕುಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 25 ರಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ವಂತೆ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಸಾಹಸದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾಮಿನೇಷನ್ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಬಹಳ ಹಳೆಯಕಾಲದ್ದು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದು ಈ ಸಭೆಯ 208 ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ 207 ಚುನಾಯಿತ ಸದಸ್ಯರಿಗಿಂತ ಮೇಲಿರುವಾಗ, ಇಂಥವರನ್ನು ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಯಸ್ಕರೂ, ಅವರು ಹೆಣ್ಣಾಗಲಿ ಗಂಡಾಗಲಿ, ಚುನಾಯಿಸುವಾಗ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಹತ್ತಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಪುನಃ ನಾಮಿನೇಷನ್ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಎಂದರೆ, ಇಂಥ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಣಮಾಡುವುದೆಂದರೆ, ಜನತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾವು ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರಾಗಿದ್ದಾಗ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಜನ ನಾಮಿನೇಷನ್ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಸಂದಿಗ್ಧ ಒದಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಿದರೂ ಜನತೆಯಿಂದ ಅವರು ಚುನಾಯಿತರಾಗದೇಯಿದ್ದರೆ, ಜನತೆ ತಮ್ಮಿಂದ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜನರಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗದೇಯಿರುವವರು, ನಾಮಿನೇಷನ್ ನಿಂದ ಬಂದವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮೇಜರಿಟ್ಟಿರುವಾಗ ಚುನಾಯಿತ ಸದಸ್ಯರು ಕಡಮೆ ಸಿಟ್ಟಿಯಾದರೆ ಆಗ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಅದೀತು ಆದುದರಿಂದ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೂ ಜನತೆಯ ಮೇಲೂ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಯ ಚುನಾವಣೆ valid ಅಥವಾ invalid ಅಥವಾ ಯೋಗ್ಯವೆ, ಅಯೋಗ್ಯವೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದೆ ಎಂಬುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಿವೆ, ಅಧಿಕಾರಗಳಿವೆ. ಅನೇಕ ಕಾಯಿದೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವೇಳೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗಿರುವ ಕೆಲಸಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಈ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಚುನಾವಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಮಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಂದ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಜನತೆಯ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅವರ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಇವರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು, ಸಂಶಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನ್ಯಾಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಂತೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಗ್ರಾಮದ ಭೂತೆರಿಗೆಯ ಶೇಕಡ 15ರಷ್ಟನ್ನೂ ರಾಜ್ಯದ ಭೂತೆರಿಗೆಯ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು; ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಭೂತೆರಿಗೆಯ ಶೇಕಡ 15ರಷ್ಟನ್ನೂ ರಾಜ್ಯದ ಭೂತೆರಿಗೆಯ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಎಂದರೆ, ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಾಯಿತು. ಮುಂಬಯಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಶೇಕಡ 30ರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಾಹ ಬಂದು ಈ ಶೇಕಡ 30ರಷ್ಟನ್ನು ಬರ್ಡ್ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮಿಂದಲೂ 30 ಹಾಕಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚುಭಾಗ ಹಣ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಾಹ ಹೆಚ್ಚಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಭೂತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮನೋವೆಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಶೇಕಡ 40ರಷ್ಟು ಎಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಾಹ ಹೆಚ್ಚಿ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ (ಶಿರಗುಪ್ಪ).—ನಾನು, ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮೈಸೂರು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ನಾನು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಐದು ಭಾಗಗಳವರು ಒಂದುಗೂಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಮೈಸೂರ್ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಈ ಮನೋವೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು, ಏತಕ್ಕಂದರೆ ಇದು ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ತಳಹದಿ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಜಾ

ಪ್ರಭುತ್ವ ಶುರು ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಮಹತ್ವವಾದ ಬಿಲ್ಲು. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಆದಳಿತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಇತ್ತು. ಅದರ ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್, ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ್, ಅಥವಾ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಫೀಸರು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಫೀಸರು ಎಂತಲೂ, ಮತ್ತೆ ರಿಜನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ಸ್, ಆ ತರಹ ಸರ್ಪರೇಟ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇತ್ತು. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಡೀಷನರ್ ಮಾನ್ಯಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ಎಷ್ಟೋ ಅಧಿಕಾರಗಳೂ ಆತನಿಗೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ಬಿಲ್ಲು. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಆತನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಯಾವ ಆದಳವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬಂದರೂ ಕೂಡ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ನೋಡಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೆಲಸಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ಆದರೆ, ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬಹಳ ದೀರ್ದ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಸರ್ಪರೇಟ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಮೇಲೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಫೀಸರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಫೀಸರು ಜಿಲ್ಲಾ ಲೆವೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ, ರಿಜನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ಸ್, ಆ ರೀತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ ಮೂರರಲ್ಲಿ 1,500 ರಿಂದ 10,000 ವರೆಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವುದನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. 1,500 ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಕರೆಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಆರು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಕರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು-ಐದು ಪಾರ್ಷ್ವಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಬರೀ ಪಾರ್ಷ್ವಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿ, ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯವನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆಗುತ್ತಾನೋ ಆ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 1,500 ರ ಬದಲಾಗಿ 1,000 ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ ಏಳರ ಪ್ರಕಾರ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆರಿಸದೆ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್

ಪನರ್ ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಎರೆಕ್ಷನ್ ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್ ವಿಷಯ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಇಬ್ಬುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅಂತಹ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಮನೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಗಲಿ ಪ್ರೊಪರ್ಟಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಗಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವೆಹಿಕಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಡಿಪೆಂಡ್ ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಎಂದು ಮೆನ್‌ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದರಿಂದ, ಅದಕ್ಕೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಎಂದು ಏನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದುದನ್ನು 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಟೋಟಲ್ ಎರೇಜ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಮೇಲೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ಕಮೀಷನರ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಎಂದರೆ ಬರೀ 60 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಬರುವ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ. ಅವರನ್ನು ಕಮೀಷನರ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಡೆಪುಟಿ ಕಮೀಷನರ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಾಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು, ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇವೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ಅಬಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿ ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಮದ್ರಾ ನಲ್ಲ ಶ್ರೀ ನಾಗನ್ ಗೌಡರು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಕಾರಣ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಿರತೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 96ರ ಪ್ರಕಾರ ಸದಸ್ಯರ ಕಾಲು ಭಾಗವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಮಿನೇಟ್ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಎರೆಕ್ಷನ್ ಮುಖಾಂತರವೇ ಜನರು ಆರಿಸಿ ಬರಲಿ. ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ತಾಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರ ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟು ಜನರನ್ನು ಎರೆಕ್ಷನ್ ಮುಖಾಂತರ ಆರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಮೆಂಬರುಗಳು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರುಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಜನರ ಎರೆಕ್ಷನ್ ನಡೆದು ಚನಾವಣೆ ಆಗಿ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ತಾಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಲು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಎರೆಕ್ಷನ್ ನಡೆ

ದರೆ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಾಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ವಿಷಯ. ಸೆಕ್ಷನ್ 162ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಯಾವ ಬರ್ಚಿಗೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬರ್ಚಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಅನ್ನು ಕೂಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕನಿಷ್ಠ ಎಂದರೂ ಕೂಡ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ದ್ದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಲಸ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

ಈಗ ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ಭಾಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕ್ಕಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಎಲ ಮೆಂಟರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಅವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಸಿಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಿದೆ. ಈಗ ಅವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಇರುವ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಡೆಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಾಲೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹಣಕಾಸಿನ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಂದಿದೆ. ಅದರ ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮನೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ವಾತನು ಕಳುಹಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಏಕೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 25 ಅಥವಾ 50 ಭಾಗ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅದರೂ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಡೆಪುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಾಲ್ಕು ಅಫೀಷಿಯಲ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಾಗ ಡೆಪುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಡೆಪುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಬೇಕಾದರೆ ಎಕ್ಸ್ ಪಿಷಿಯೋ ಮೆಂಬರ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು; ಈಗಿರುವುದು ಸಾಲದು. ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕ್ಯಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಪನಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿರುವವರು, ಇದು ತಳಹದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂಬೆ. ಅನಿಂಬಿ, ಕೌಟುಂಬಿ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೂಬೆಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ನಾಳೆಯೂ ಸಹ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವುದಾದರೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇದರ ಚರ್ಚೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೇನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಜಾ ಪಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸವೇ ಈ ಮನೂಬೆಯ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಏಪ್ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಈಗ ಹಾಜರಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ಏಳು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಮುಗಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಬಿಸಿನೆಸ್ ಅಡ್ವೈಸ್ ಜರಿ ಕಮಿಟಿಯೊಂದುದನ್ನು ತಾವು ರಚಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಸಮಿತಿ ಮುಂದೆ ಈ ಮನೂಬೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಆ ಸಮಿತಿಯ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ. ನಮಗೆ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಆ ಸಭೆಗೆ ಕರೆದಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೂಬೆಗೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಗಲಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ಅಡಿಗರಾಡಿದ ಈ ಮನೂಬೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಮ್ಮ ವಚನ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲವೋ? ಈ ದಿವಸ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಕಾಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕುಳಿತು ಮುಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ತಾವು ಘನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಆದರೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದೇಕೆ ಇರಬೇಕು!

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕರಮಾತಿಗೆ ನೀವು ಬದ್ಧರು.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ಈ ಮನೂಬೆ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಈ ಚರ್ಚೆಗೆ ದೊರೆಯಬಹುದೆಂದು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇವೋ ಅಷ್ಟು ದೊರೆಯಲು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂಬೆ ಚರ್ಚೆಯಾದಾಗ ಸಂದರ್ಭ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ತಾವೇ ಕೊಟ್ಟ ರೂಲಿಂಗಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ತಾವು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಿ ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ.

ನುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಈ ವಿಚಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ನಮಸ್. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಯಾದಾಗ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಇಡತ್ವರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿರುವಾಗ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚುನಾವಣೆ, ತಾಲ್ಲೂಕುಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜೆಪಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌಟುಂಬಿ ಚುನಾವಣೆ—ಹೀಗೆ ಮೂರು ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೆ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಸ್ವಂತ ವಿವೇಚನೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಒಂದು ದಿನ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಒಂದು ಸಲ ಮುಗಿಸೋಣ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ಸಭೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಏಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ.

Sri T. SUBRAMANYA.—I was present here yesterday.

Sri U. M. MADAPPA.—There was no statement to that effect.

Sri T. SUBRAMANYA.—Nobody stood up. I saw it. Therefore the Deputy Speaker adjourned this House.

Mr. SPEAKER.—In fact, it was the goodness of the Deputy Speaker. If I had been here, I would have closed the debate on the first reading of the Bill.

*Sri T. SUBRAMANYA.—So far as Government is concerned, we want to be assisted by all shades of opinion. This Bill has to emerge out of the collective wisdom of all people concerned. That is my anxiety. The Government is anxious and I am anxious to pass it into law and put it on the statute book. Therefore, I crave the indulgence and the co-operation of all the members to pass it and to place it on the statute book and help Government hold elections as early as possible. Government is anxious to hold elections under this Legislation as early as possible. I have refused to extend the life of the several local bodies all these months in the hope that we would be able to hold fresh elections under this Bill, in a very short time. I therefore request you to help us in arriving at proper conclusions today alone if possible.

I have no objection to sit for an hour late if necessary. But it is for the Speaker. Therefore I request all members to help us in arriving at conclusions today alone, if possible. But it is left to the discretion of the Chair.

Mr. SPEAKER.—But I should like to know if the Treasury Benches have no objection to take it up tomorrow also.

Sri T. SUBRAMANYA.—We have a lot of work on hand. I do not mind sitting an hour late today itself, till 8 if need be. But let us finish it today.

Mr. SPEAKER.—I agree.

Sri T. SUBRAMANYA.—One more suggestion, I would like to make. Hon'ble Members are aware that the Bill is to go to a Select Committee. Hon'ble Members who want to speak today do so with the intention that the Select Committee should be posted with the views of the members of the House. Unless there be a fresh point to be made out, it would amount to repetition. I request Hon'ble Members to avoid repetitions, in order to save time.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಹೊಸಕೋಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಮನೂಬೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ವರ್ಷ ಅಗುತ್ತದೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿ ದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಗ್ರಾಮಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಏನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇಂದು ಹೀಗಿನ ತಿರುಳು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನಾ ಮುಖವಾದ ಸೌಲಭ್ಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿವೆ. ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿ ಹಣ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ಈ ಮನೂಬೆ ಪ್ರಕಾರ ಹಣದ ಸೌಲಭ್ಯ ಭೂಕಂದಾಯದ ಶೇಕಡೆ ಹತ್ತರಷ್ಟೋ ಹದಿನೈದರಷ್ಟೋ ಇರುವುದು ಸಾಕಾಗಲಾರದು. ಈ ಮೊದಲು ಮಾತನಾಡಿದ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಹಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗದು. ಕೊಡತಕ್ಕ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗಬಹುದು. ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವರಮಾನ ಕಂದಾಯ ಸುಂಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಹೆಚ್ಚಿನದಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಹಣ ಬಹಳ ಕಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯ ಬೇಕಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿಂತುಹೋಗಿವೆ.

ಅದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಮ ಜೀವನ ಉತ್ತಮ ವಾಗಿಯೂ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿಯೂ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜನರು ವಾಸಮಾಡಲು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕೋಗುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಚುನಾವಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಜನರು ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಬೇಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತಿ ನ ದಿವಸ ಗ್ರಾಮದ ಆಡಳಿತ ಅಲ್ಲರುವ ಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾದುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕೋಟಿ ಇಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕೋಟಿ ಇಡಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಗುವ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ವಿದ್ದು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಅಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಖಾಸಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇದ್ದರೆ ಅದು ಉತ್ತಮ ವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 13ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಚುನಾವಣೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಕಡೆಗೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡ ಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜ ಸವಾಗಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕುವಂತಾದರೆ ಅದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸರಪಂಚ ಮತ್ತು ಉಪಸರಪಂಚ ಇವರ ಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯಾನ್ ನಿರ್ಣಯ ತರಲು ಇರಬೇಕಾದ ಬಹುಮತದಲ್ಲಿ ಭೇದ ಭಾವ ಮಾಡಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಯಾದಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಇರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಧಾನ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗು ವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎರಾ ಇಲಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಮಿತಿಕೊಂಡಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವರಮಾನ ಸಾಕಷ್ಟು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭೂಕಂದಾಯದಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ತಿ ಭಾಗವನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ತಳಹದಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಭಾರತದ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆ ಗಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಡೆವರಾದಂಥ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅವರು ತಮಕೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ ತಾಳಕರಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಿಂದ ಬಂದಂಥ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಎಂದರೆ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ಎರಳು ಬರುತ್ತದೆ, ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ರೈತರು ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ, ಅದು ಬಗ್ಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರು ಬರುತ್ತಿದ್ದು ದನ್ನು ಕಂಚಿಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಒರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಮಂಡಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆ ಆಯಿತು. ಶೇಕಡ 10 ಅಥವಾ 15 ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಹಳ್ಳಿಯ ಕಂದಾಯದಿಂದ, ಹಳ್ಳಿಯವರಿಂದ ಬಂದ ಕಂದಾಯದಿಂದಲೇ ವಿಧಾನಸೌಧದಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನೂ ಕಾಲೇಜು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಶೇಕಡ 10 ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕು? 18 ರೂಪಾಯಿ ಮನೆಗಂದಾಯ ಬರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಬರತಕ್ಕ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಪೂರ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲದೆ ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಅವರ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕು, ಇತರ ಆದಾಯ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇದೆ, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶೇಕಡ 10-15 ಕೊಟ್ಟು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳು, ರಸ್ತೆ, ವಿದ್ಯುತ್ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿ ಎನ್ನತಕ್ಕ ರೈತನಿಂದ ಇದನ್ನು ಕಂದಾಯವನ್ನುಗಳಿಸಿ ಅವನ ಕಂದಾಯದಿಂದ ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಅವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಅವರು ಅಂದಿನ ದಿವಸ ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದನ್ನು ಇಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ನಾಮಕರಣ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿಗೊತ್ತು. ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ನಮ್ಮ ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾಮನೇಷ್ಣೆ ಆಗಿ ಒಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪರ್ಸನ್‌ ಆಗಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದದ್ದು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಆ ಡಾಕ್ಟರು ತಿರುಗಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೆರಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಬಂದು ಪುನಃ ಪಾಪನು ಹೋಗುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ರೈಲ್ವೇ ಎಂಜಿನ್ ಕಡೆಗೆ ರಿವರಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ. ಈ ನಾಮನೇಷ್ಣೆ ಎನ್ನುವುದು 'ಹೋದ್ದಾಡುವೆವು ಅಂದರೆ ಬಂದೆ ಗವಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ' ಅಂದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಹಿಂದೆ ಬಹಳವಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾರು ದುಡಿದಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಮುಂದಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು

ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ವೆ.ಹಾರಿಟ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ತಾವುಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ನಾಮನೇಷ್ಣೆ ಯಾಗಲಿ, ಯಾವ ಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ ಕೊಡಕೊಡದು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ, ಪದ್ಮಾರ್ಥ ಕ್ಯಾನ್‌ನವರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮೀನಲು ಸ್ನಾನ ಇರಲಿ. ನಾಮನೇಷ್ಣೆ ಬೇಡ. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸ್ನಾನಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ಇಡಬೇಡಿ, ದೇಶದಲ್ಲರ ತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯ ರಮೇಲೂ ಅಭಿಮಾನ ಇರಲಿ. ಅವರಿಗೆ ಮೀನಲು ಸ್ನಾನ ಇಡಿ. ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶಕೊಡಲು ನಾಮನೇಷ್ಣೆ ತರಬೇಡಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅಮೇಲೆ ಸರ್‌ಪಂಚ್, ಉಪ ಸರ್‌ಪಂಚ್ ಎನ್ನುವ ಭಾಷೆ ಹೊಸತರಹದ್ದು. ಅದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಎಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸರ್‌ಪಂಚ್, ಉಪಸರ್‌ಪಂಚ್ ಎಂದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕಣಾಕಣಕದ ಯಾವ ಭಾಗವನ್ನೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್‌ಕಾರವಾಗಿ ಇರಲಿ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈಗಾಗಲೇ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೆಂಬರ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದೆ. ಇವರ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ, ಇವತ್ತು 100ಕ್ಕೆ 98 ಭಾಗ ಜನರನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನೂಕು ಸಾಹಿತ್ಯ ಇದೆ. ಅದಲ್ಲಾ ಈಗ ಬೇಡ. ಈ ರೀತಿ ಬಂಡಿತ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಎಲ್ಲೇಕೆ ಸಂಚಾಯಿತಿ ಅಕ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪೂರ್ತಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ವಿಷಯ. ಆಯಾ ಗ್ರಾಮಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಐದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ. ಈಗ ನಿರ್ದೋಗ ನಮ್ಮ ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಅವರ ತರೆಯಮೇಲೆ ಹೇರಬೇಡಿ. ಐದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ. ಈ ರೀತಿಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಜನರು ಯಾರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೋ ಯಾರು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದವಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಮೂಕ ಎತ್ತಗಳಂತೆ ದುಡಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮನೋದಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಗತಕಾಲದ ವಿಷಯಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಾಪಂಚ್ಯವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ವಿರೋಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಿಟ್ಟಿವೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಎಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ

ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ $\frac{1}{3}$ ಭಾಗ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರನ್ನೇಕರು ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ಕೊಡದು ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡುವಾಗ, ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಗೇ ಬಹಳ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಎನ್ನುವುದು ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಧುರಪಯೋಗಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜನ ತಮ್ಮನ್ನು ನಾಮಕರಣವಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಂತರಾಕರ್ಷಣೆಗೆ ಬಂದು ಸುತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆರೋಪಣೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಎನ್ನುವ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿರುವ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮೆಂಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ಈ ಮನೋವಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ ರೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ವಿಚಾರ, ರೋಕಲ್ ಸೆರ್ಟಿಗಾರ್ ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರ, ಇದು ಆಯಾಯ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್, ಆಯಾಯ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಆಯಾಯ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಇವು ದೇಶಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದಾದ ದೊಡ್ಡ policy matters discuss ಮಾಡುವಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಅಥವಾ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಎನ್ ಆಕ್ಟ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಅಲ್ಲ; ಆಯಾಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಒಟ್ಟು ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು special interest guard ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಏನೋ ಆಕಾಶವೇ ಕಳಚಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ; ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವ ತತ್ವಕ್ಕೇ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ದೇಶದ ಹೆಸರೇ ಅಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಅವರು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲದ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎಂಬುದು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇದು ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವು parliamentary system of democracy ಎಂದು ಯಾವ ದೇಶದಿಂದ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೋಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇ, ಆದರೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಇರುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ನನ್ನ ವಾದ.

6 P.M.

ಡೆವೋಟ್‌ನಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಕಾರ ಬಹುಭಾಗ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಎರೆಕ್ಟಾಗಿ ಬರಲಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಳಿಸಿ

ಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರನ್ನು ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನು! ನಾಳೆ ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಪಕ್ಷದವರು ಅಥವಾ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವರ ಪಾರ್ಟಿಯ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದವರನ್ನೇ ಅವರು ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನು! ಇದರಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ತಾತ್ವಿಕವಾದ ವಿಚಾರವೇನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಿಷಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಎಂದು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಂಗಡದ ಜನರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಜಾಂಡಾ ಹೂಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮರ್ರಾರಾಧ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).—ನಮ್ಮ ಅಬ್ಬಕ್ಷನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಅಲ್ಲ. ಪಾರ್ಟಿ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದವು. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟನ್ನು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾವು minority interestನ್ನು guard ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜೇ ಅರಸ್.—ನಾನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವೇನೂ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೈನಾರಿಟಿ ಕಮ್ಯುನಿಟೀಸ್ ಎಂದಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ, ಮುನ್ಸಿಪಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ "Obligatory duties" ಎಂದು ಏನನ್ನು assign ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟತ್ತು ರೀತಿಯಾದ ಡ್ಯೂಟಿಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ Road Construction and Maintenance ನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸ್ಕೂಲು, ಮತ್ತು School Building Maintenance ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಈ ಬೋರ್ಡು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ Developmental Activities ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಮಿಲೇಜು ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವರ್ಗದ ಜನ ಚುನಾಯಿತರಾಗುವುದುಂಟು. ಒಂದೇ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಯುತವಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಜಮೀನೇ ನಾದರೂ ಹೋಗುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗ ಈ ಕೆಲಸವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಭಾವಯುತರಾದ ಜಮೀನಿನ ಮಾಲೀಕರು ರಸ್ತೆ ಆಗದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಈಗಲೂ ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ! ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾಮಿನೇಷನ್ ನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರಕಾರ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಒಬ್ಬ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಯೋಚನೆ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜೇ ಅರಸ)

ಮಾಡಿ ಇದು ಸರಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ. ಈಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತರಲು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ Standing Committees, ಮತ್ತು ಇತರ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕಮಿಟಿಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ Special Interests ಎಂದು ನಾಮನೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಈ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡಿಂಗು ಕಮಿಟಿಗಳು ಅಥವಾ ಇತರ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡುವಾಗ ಈ ರೀತಿಯಾದ ನಾಮನೇರಿಸುವುದನ್ನು ತರತಕ್ಕದ್ದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಈಗ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲ ನಾನು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದು, ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿ ರತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಸಾಕಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಾವು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿ ಎಷ್ಟೋ ಉದ್ದವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಒದಗಿಸಿರುವ ದುಡ್ಡು ನೋಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಹಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ನಮ್ಮ ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, Engineering Works, ಮಾಡುವಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸ್ಕಾಪ್‌ಅನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ Sub-Engineer ರನ್ನಾದರೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ನೇಮಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವ ಒಟ್ಟು ಹಣದಲ್ಲಿ ರೈತಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಂದಾಜು ಸುಮಾರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೂ ಎರಡು ರಜ್ಜಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಈ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಆ ಕಡೆ ಕಡಮೆ ಬರಬಹುದು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಎರಡು ರಜ್ಜಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಅದು ಏನೇನೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗ ವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ National Extension Service Blockಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲ

“In every taluk in which a National Extension Service Block

is established, it shall be the duty of the Taluk Board to consider and advise on matters relating to the administration of such Block.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಕಡೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ Advisory Board ಎನ್ನುವ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ National Extension Service Blockಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಕಡೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು? Obligatory duties ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ಕಡೆ Minor Irrigation ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು, N.E.S. ಬ್ಯಾಕಿನಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು N.E.S. ಬ್ಯಾಕಿನಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮಾಡಬೇಕು. Construction of Village Communication-Roads ಇದನ್ನು ಕೂಡ ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರೂ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರೂ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೀಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಅವನೆಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ವಿಭಾಗ ದಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಡೆ, ರಸ್ತೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರೂ ಮಾಡಬೇಕು, N.E.S. ಬ್ಯಾಕಿನಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ಕೂಲಿನ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಅಥವಾ ಒಂದು ಭಾವಿ ತೆಗೆಸಬೇಕಾದರೆ, ಅಥವಾ ಒಂದು ರಸ್ತೆರಿಹೇರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ N.E.S. ಬ್ಯಾಕಿನವರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲೂ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ Chief-Executive Officer ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. N.E.S. Blockನಲ್ಲಿ Block Development officer ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಒವರ್‌ಸೀಯರು ಇರಬೇಕು N.E.S. ಬ್ಯಾಕಿನಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬರು ಸಹ ಒವರ್‌ಸೀಯರು ಇರಬೇಕು. ಇದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ?

ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು clear-cut ಆಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು ಒಂದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ಇರುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ! ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಇಂಟಿಗ್ರೇಟ್‌ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅಂತ್ಯದೊಳಗೆ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಾ ಮಳೆ ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಆ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ರಚನೆಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ತರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದೇಗನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅವುಗಳಿಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಮಿತಿಯವರು ದೀರ್ಘಾರೋಚನೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದರೂ ಅಮಂಡ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆಂದು ಸ್ಪೀಕರ್ ಅವರು ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಒಂದು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಚೇರಮನ್ ರಾಗಿರಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ವಿರೋಧಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದವೇನೆಂದರೆ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಚೇರಮನ್ ರಾಗಿರುವುದು, ಎಂ. ಎಲ್. ಎ., ಎಂ. ಪಿ.ಗಳು ಮೆಂಬರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಒಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್‌ಗಳು ನಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ಒಂದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಇವರು ಜೇಡ, ನಾಮಿನೇಟೆಡ್ ಅಥವಾ ಎಲೆಕ್ಟೆಡ್ ಚೇರಮನ್ ಇರಬೇಕು, ಅವರು ಚೇರಮನ್‌ರಾಗಿರುವ ಕಡೆ ನಾವು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಅವಮಾನಕರವೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಲೆಕ್ಟೆಡ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಸಸ್ಟೆಂಡ್ ಮಾಡುವ ಪವರ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಪಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವದ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲೆಕ್ಟೆಡ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಾಗ, ಆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ವಾದ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಆ ರೀತಿ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಇಂಪ್ರಾಕ್ಟಿಕ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಸಮಿತಿಗಾದರೂ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಬೋರ್ಡಿನ ಚೇರಮನ್‌ರಾಗಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪೇನೂ ಆಗಲಾರದು. ಅದರಿಂದ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮೈ. ಎರಪ್ಪ (ಹೊಳೇ ನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತತ್ವಶಃ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಏಳಿಗೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ರಾವು-ರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕು, ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಒಂದು ಸಾರಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ನಾನು ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಾಕಿಣ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಿವರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜಕೀಯ ಗೊಂದಲಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರವರಲ್ಲೆಯೇ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳದೆ, ಇಡೀ ಜನತೆಯ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಹಕ್ಕು ಏನಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಿ ಈಗ ದೈವವಶಾತ್ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬೆಳೆಗೆ ಇದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಅದಿವೇಶನ ಮುಕ್ತಾಯ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿನಿಮಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ತರಬೇತುಮಾಡುವುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಎನ್ನುವ ತತ್ವ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದ್ದು ಕೇವಲ ನನ್ನ, ಈ ಸಭೆಯ 208 ಸದಸ್ಯರ ಮಾತ್ರ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯ ದಾರ್ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು, ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾನೂನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಆದರೆ ಒಂದು ತತ್ವ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪರಡಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಏಳನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿರುವ ಐದನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ Constitution of Panchayats ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಐದನೆಯ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ :

“ If for any reason the election results in the return of qualified persons less than the required number, then, the Deputy Commissioner shall appoint such number of persons as will make up the required number, being persons who would have been qualified to be elected.”

ಈ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆಯ ಅರ್ಥ, ಇದರ ಮೇಲಿನ ತಮ್ಮ ವಾದ ನನಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರಣಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೂ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವಳಿ ನಡೆಸುವ ಅಂತಿಮವು ಇಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೇಳುವಂಥ ಸಂದರ್ಭವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಬಂದುದೇ ಆದರೆ ಪುನಃ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ. ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜನಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆ ತಾನೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಸುತ್ತೀರಿ! ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಎಲೆಕ್ಟೋರಲ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ತಾನೆ ತಾವು ಮಾಡಿ ಸದು! ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಅಮೇಲೆ ಅದೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ (8)ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ Appointment of an Administrative Committee ಎಂದಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ:

Section 8—Appointment of Administrative Committee or Administrator on failure to elect members of panchayat:

“If the Deputy Commissioner is satisfied that a Panchayat of a village immediately after the establishment of such Panchayat cannot for any reason be constituted by reason of any difficulty in holding an election of the members of the Panchayat or failure to elect such members of the Panchayat or for any other sufficient reason whatsoever, or if at any general election to a Panchayat no member is elected, the Deputy Commissioner shall by notification either—

(i) appoint an Administrative Committee consisting of persons qualified to be elected, the number of such persons being equal to the number of members determined under sub-section (1) of section 5; or

(ii) appoint an Administrator.”

ಇದೂ ಕೂಡ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆ? ಯಾವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಎಂಥವೂ ಬರಬೇಕೋ ಅಂಥವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತೀರಿ! ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಇವರುಗಳ ಆಡಳಿತದ ಅನುಭವ ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಹೋಗಿ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಗಳೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕೊಲೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಇವೊತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಗಂಡಾಂತರ ತಂದೊಡ್ಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ— ನಾನು ಯಾರೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆಯೂ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ—ಅಲ್ಲರವರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಎಂಥ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳಿವೆ! ಅವರಿಗೇನು ಅನುಭವವಿದೆ! ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಯಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ! ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನೀವು ಉಪಸಂಹರ ಸಂದರ್ಭವೇನಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವನ್ನು ಪುನಃ ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕವೇ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು Prohibition of simultaneous membership ವಿಚಾರ. ಏನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ದಿಂದಲ್ಲ, ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ನಿಂತರೆ, ಅತನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನೋಟೀಸ್ ಮುಖೇನ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಷರತ್ತನ್ನು ಬೇರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದಿ ದ್ದಾನೋ ಅದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರ ಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಈ ಷರತ್ತಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಳಿಂದ ಅವನು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ! ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಎರಡು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ dual membership ಇರಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿ 2 ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು. ಒಂದು provision ಹಾಕುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಮೇಲೆ 13ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. 103 ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿ ಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುನಿಸೀಪರುಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವವುಳ್ಳ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ದೆಂಬುದನ್ನು ವಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ—ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ—ಅವರೂ ನ್ಯಾಯ ವಾದಿಗಳು. ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಪರಿಮಿತಿಯೇನು, ಅದರ interpretation ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು. ಯಾರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೂ ಅರಿತವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೂ, almost ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದೇ ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ Commencement of the term of election. ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆದವೇ ಲೇ ಎರಡು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕರೆಯ ಬೇಕೆಂದಿದೆ. “The term of the office of the members elected at a general Election or appointed under Section Five shall be deemed to commence on the date of the first meeting of the Panchayat.” ಎಂದು ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಗೆಜೆಟ್ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಆದ ತಕ್ಷಣ ಅವರ ಅವಧಿ ಪುರುಷಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕುಂದಕ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಪಂಚ ಮತ್ತ ನರಾಪಂಚ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದು. ಕೆಲವರು ಈ ಪದಗಳಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಕೆಲವರು

ಬಹಳ ಬಗಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರ ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವರೂ, ಪಂಚ್ ಮತ್ತು ಉಪ ಪಂಚ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನವರೂ ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಚೇರನ್ನರು, ಉಪ ಚೇರನ್ನರು ಎಂದು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ 36 ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೀಟಿಂಗುಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. “A Panchayat shall meet for transaction of business at least once in every month at the office of the Panchayat and at such time as the Sarpanch may determine”

Sub-Section 2.—“The Sarpanch may, whenever he thinks fit, and shall, upon the written request of not less than one-half of the total number of members, call a special meeting” ಎಂದು 36 ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಹಾಕಿರುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಏನು ತೊಂದರೆಯೆಂದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಘಟನೆ ನಡೆದಿರುವಾಗಲೇ, ಏನೋ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯ ಸಂಭವಿಸಿರುವಾಗಲೇ ಇಂಥ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆಯುವುದು. ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಬೇಗ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂತಹ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಜನ ಸದಸ್ಯರು ರುಜು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ 1/3 ಭಾಗದಷ್ಟು ಜನರು ರುಜುಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

25 ನೆಯ ಪುಟದ 43 ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

“A Panchayat may by a resolution passed at its meeting and supported by two-thirds of the total number of its members make provision for or make contribution towards any exhibition. Conference or seminar within or outside the village” ಎಂದು. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಲೆಗಾರರು, ಯಾವುದಾದರೂ ಕಸಬಿಗಾರರು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪಂಚಾಯಿಯವರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಪಂದಿನಿಂದ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿ ಎಂದು. ಆದರೆ, ಇಂಥದೊಂದು ಸೂಚನೆಗೆ 2 3 ಭಾಗದ ಸದಸ್ಯರ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ನಮ್ಮ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು

ದಾದರೆ ನೀವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರೋ ಅದು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

6-30 P.M.

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಎರಡು ಭಾಗ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಮೆಜಾರಿಟಿ ಒಪ್ಪಿನಿಯನ್ ಎಂದುಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಕನಬು ಒಂದು ಕಲೆ ಒಂದು ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಯಾ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದರಿಂದ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಒಪ್ಪಿನಿಯನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಾಮಿನೇಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರಸ್ ರವರು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. “It is in accordance with international politics and condition of Local Self-Government or custom that is adopted by the people of England or citizens of London” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ತತ್ವ ಇಷ್ಟೇ, ಜನಗಳ ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿ, ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ಆರಿಸಿ ಬರಬೇಕಾದದ್ದು ಒಂದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 1947ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದು 11ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಲು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದಾಗ್ಯೂಕೂಡ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು, ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಯಾರು ಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟ್ ಬರಲಿ, ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಬರಲಿ ಅಥವಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬರಲಿ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೋ, ಅಹಿತಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೋ ಅಂಥವನೇ ಬರಲಿ ಎನ್ನುವುದು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹರಿಜನರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ; ಅವರಿಗೆ ರಿಜರ್ವ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಚುನಾವಣೆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಯೋಗ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. 53ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ (b) ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೋ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಚರಂಡಿ ಹೊಡೆದರೆ, ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಅಂಕು ಡೊಂಕು ಮಾಡಿದರೆ, 25 ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಷ್ಟಗಳು, ತೊಂದರೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅನೂಮಿತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಉದ್ದೇಶಗೊಂಡು ದಂಡಹಾಕಬಹುದು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 25 ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ಹಾಕುವುದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಅಣಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 25 ರೂಪಾಯಿ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಂಟ್

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಮಮಾ ಹಾಕುವುದು ಬೇಡಿ. 25 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಸ್ಕು ಮಮಾ ಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಅಥವಾ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ. ನನ್ನ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಾವು 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕನಬನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಅಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯದು ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ತಾಳಿಕೆ ಯವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರು. ಅವರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳು ಗೊತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ಮನೆಯ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಇಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ವಿರೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜಾಗದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಂದರೆ, ಅದು ತಪ್ಪು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ 50-60 ದನಗಳಿದ್ದು, ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಗುಂಡಿ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ! ನಿಜವಾಗಿ ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.— ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ತುಂಬಿಸುವವರು ಯಾರು, ಸ್ವಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಶ್ರೀ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾಯರು ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಣ್ಣು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ದಂಡಹಾಕಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಫೆನಾನಾನ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 15 ಭಾಗ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಅರಸೀಕೆರವರು ಆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯದ ಪೂರ್ತಿಭಾಗವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹೊರೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ರೋಡುಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಈ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಫೆನಾನಾನ್ಸ್ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಧಿಕಾರ ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲು ಪಾಸಾಗಿ ಬೇಗ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*SRI T. SUBRAMANYA.— Mr. Speaker, I am very much obliged for the very good suggestions that have been given by the Hon'ble Members of this House. So far as I am concerned, for all the suggestions given by Members, I keep an open

mind and we will thrash out these suggestions very carefully at the Select Committee Stage. There are one or two points which I would like to place before the House and then I move that this Bill be referred to a Joint Select Committee.

The first point that I would like to place before the House is that this is a legislation which when passed will be of very great and far-reaching consequences. Some Hon'ble Members were pleased to say: 'Hitherto we tried the Taluk Boards in Madras, then we reverted back to District Boards and you are trying the same experiment here'. That was the observation made by one of my learned friends. My opinion is that at that time, Taluk Boards failed not because there was something inherently wrong in them, but because sufficient finances were not made available to them. Even now the Taluk Boards will fail if sufficient funds are not placed at their disposal. That is why I am anxious that these Taluk Boards and Village Panchayats must have sufficient money in their hands to carry on the work. All that we have to examine now is whether according to the present scheme as envisaged in the Bill, there will be sufficient money in the hands of the Taluk Boards and in the Village Panchayats. If we ever find that there will not be sufficient money, Government will not hesitate to provide sufficient funds to meet their needs. This is one point which I would like to tell the House. At this stage, I cannot say whether it would be 50 per cent, 100 per cent and all these things. But I am sure they will have sufficient funds because after these Taluk Boards are formed, the N.E.S. and the Taluk Boards will be almost identical, and will be almost one. The officers of the N.E.S. will be the officers of this Board. There will be no other advisory council or committee in the taluk level. This will act as the advisory body for the National Extension Scheme and also all the money that the N.E.S. will have will be spent by this Board. I suppose at the Select Committee stage, I will be able to convince all the Members and even this House that sufficient money will be in the hands

of the Taluk Boards and the Village Panchayats.

Sri Naik, while speaking, expressed some doubt whether the Scheduled Tribes would be included as amended by the Amendment Act of 1956. I would like to read clause 2 item (36).

"Scheduled Castes" means Scheduled Castes and Scheduled Tribes specified in respect of the State of Mysore in the Constitution (Scheduled Castes) Order 1950 and the Constitution (Scheduled Tribes) Order 1950 for the time being in force."

His fears were based upon the fact that we had not mentioned the Amendment Act of 1956. The original Act is mentioned; "*as in force*" is also mentioned here. Therefore it includes all the amendments as in force and his fears are not well founded. He may not entertain these doubts hereafter.

With regard to clause 8, all the Hon'ble Members said that the clause must be removed. Clause 8 says:

"8. Appointment of an Administrative Committee or Administrator on failure to elect members of Panchayat:"

It envisages two or three instances. One is Government declare a particular area to be a Panchayat and immediately elections could not be held for various reasons. You can imagine these reasons yourselves. Meantime, administration must be carried on by somebody and for that purpose, it says:

"(1) If the Deputy Commissioner is satisfied that a Panchayat of a village immediately after the establishment of such Panchayat cannot for any reason be constituted by reason of any difficulty in holding an election. . . ."

In such cases, there cannot be a vacuum. You will have to appoint an administrative committee.

Suppose, in another instance, we advertise an election. In the Bombay area it once so happened that the whole village boycotted the election and nobody came forward. Such instances may be very few. It may be

one in a thousand. But still, when we pass an enactment, there must be a provision for all contingencies which we can now imagine.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—If the whole village boycotts, who will be the members of the administrative Committee?

Sri T. SUBRAMANYA.—If the whole village boycotts the election, it does not mean that we cannot have an administrative committee. That is possible.

An HON'BLE MEMBER.—Will it be put under an administrator?

Sri T. SUBRAMANYA.—No, no. Some people will not be willing to contest elections. Such people will be brought into the administrative committee. It is only in such cases that the Deputy Commissioner will have the power to constitute an administrative committee. It is not the usual course. This provision will not be made use of by the Deputy Commissioner every now and then. It is only under these two contingencies that he will use these powers vested in him under this clause. Even this point may be thrashed out in the Select Committee.

The next point is, some friend said that under clause 24, we are giving nine years' life to the members of the Panchayat. His reading was erroneous. With due deference to my learned friend, I would like to tell him that the term of office can never be more than five years. It says:

"24. Term of Office:—The members of a Panchayat, shall, save as otherwise provided in this Act, hold office for a term of four years:

Provided that the Government may, by notification, for reasons to be stated therein, extend the said term for a period not exceeding five years in the aggregate."

So, the aggregate is four years plus the extension period. It may be three months or six months. Extension can never be for more than a year. The aggregate term of office of a councillor of a Panchayat can never be more than five years at a stretch.

(SRI T. SUBRAMANYA)

There were certain suggestions with regard to the appellate powers of the Deputy Commissioners being taken away and being vested in judicial officers, that is, in civil courts. I do not know how far that would be feasible at this stage. But, we will discuss the matter in the Select Committee. If I find that your opinion and the opinion of the members of this House is to the best advantage of the Village Panchayat, I will certainly get converted to your view.

With regard to the financial statement, at page 130 of the Bill, everything has been mentioned—how much of money will be available to them, etc. I have no fears in my mind that the Panchayat will have sufficient funds to administer. The whole scheme is this. You will kindly understand that the District Boards have no place at the present juncture because of the magnitude of the works. The District Boards outlived their times. Nobody here, today and yesterday, advocated the retention of the District Board. Therefore, I am not going to dwell on that point. Now, if, at one and the same time, you want development activity to be found in every village, I find no other way except by enforcing the law as is contemplated under this Bill. Every village will be humming with activity, every village will be given the power to develop their villages—inside the village, the Village Panchayat will act, and outside the village and within the taluk, the Taluk Board will act. They have sufficient money. They have sufficient technical advice supplied to them. Therefore, instead of sitting at the centre and trying to get some work done here and there, in one village or two villages here and there, all the villagers will be given the responsibility to develop their own villages suited to their own needs and if they do not act properly, sufficient powers are kept by the Government through their officers to see that the obligatory duties of the Village Panchayat are carried on well. If the normal activities are not carried on by a particular Village Panchayat properly, or if there has been some mismanagement, we have sufficient

powers vested with the Government to supersede the Panchayat or to enforce such action as is necessary under the circumstances. Therefore, I am very happy that even the little criticism that was levelled against us in the Congress party, did not say that we tried to hit below the belt. Except in one or two cases, the criticisms were technical.

I congratulate the Hon'ble Members on the approach they have made to this subject and I would be very happy if we are able to go through the business of the Select Committee within the course of one or two weeks and bring the Bill back before the House, so that we might place it on the statute book early. Thank you.

MR. SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

Motion to refer.

SRI T. SUBRAMANYA.—I beg to move:

“That the Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958, be referred to a Joint Select Committee of this House and the Legislative Council, consisting of a total number of eighteen, twelve from this House and six from the Legislative Council, with the concurrence of the Legislative Council to be obtained thereafter and with the following Members of this House:

1. Sri R. Chennigaramaiah
2. „ K. Mallappa
3. „ M. Hanumanthaiah,
4. „ H. V. Kouljalgi
5. „ C. S. Hulkoti
6. „ K. Puttaswamy
7. „ Y. Manjaya Shetty
8. Smt. Basavarajeswari
9. Sri G. Venkatai Gowda
10. „ V. Srinivas Shetty
11. „ J. B. Mallaradhya
12. „ Y. Veerappa.”

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Village Panchayat and Local Boards Bill, 1958, be referred to a Joint Select Committee of this House and the Legislative Council consisting of a total number of eighteen, twelve from this House and six from the Legislative Council, with the concurrence of the Legislative Council to be obtained thereafter and that the following Members of this House shall be Members of the Joint Select Committee, viz.,

1. Sri R. Chennigaramaiah
2. „ K. Mallappa
3. „ M. Hanumanthaiah
4. „ H. V. Koujalgi
5. „ C. S. Hulkoti
6. „ K. Puttaswamy

7. Sri Y. Manjaya Shetty
8. Smt. Basavarajeswari
9. Sri G. Venkatai Gowda
10. „ V. Srinivas Shetty
11. „ J. B. Mallaradhya
12. „ Y. Veerappa.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—As required by Rule 90 (m), the Law Minister is nominated as a Member of the Committee.

The House adjourned at Fifty-five Minutes past Six of the Clock to meet at One of the Clock on Friday, the 31st October 1958.
